

خرید کتاب های کنکور

با تخفیف ویژه

و
ارال رایگان

Medabook.com

مدابوک

پک جامه ناس تلفنی، رایگان

با مشاوران رتبه برتر

برای انتخاب بهترین منابع

دبیرستان و کنکور

۰۲۱ ۳۸۴۳۵۲۱۰

خشش اول (مهارت‌های راهبردی تست زنی)

دارای هم‌خانواده بدون هم‌خانواده (واژگان طلایی)	ریشه‌شناسی
تک‌معنایی	
توصیف‌معنایی چندمعنایی	واژگان و املاء
توضیح واژه	
ترادف	
تضاد	
روابط معنایی	۱- قلمرو زبانی
تضمن	
تناسب	
ساختمان جمله	
الگوی جمله	
جمله حذف فعل	
نقش‌های جمله	
شیوه بلاحی	دستور
هسته و وابسته	
گروه اسمی ترکیب وصفی و اضافی	
وابسته وابسته	
آرایه‌های طلایی	
آرایه‌های نقره‌ای	۲- قلمرو ادبی
آرایه‌های برنزی	
نقشه محتوایی	
کلیدواژه	۳- قرابت معنایی

◎ چشم‌انداز قلمروهای سه‌گانه در متون فارسی^۱

قلمرو زبانی

واژگان و املاء

◎ تعداد سؤال در کنکور: ۶ سؤال (۰/۲۴)

◎ با توجه به شیوه‌های طراحی سوالات واژگان و املاء، تنها با حفظ کردن آنها نمی‌توان به نتیجه رسید؛ بلکه باید به شگردهای طراحی این سوالات توجه داشت. آشنایی با این شگردها می‌تواند داوطلب را از سرعت و دقّت شگفت‌آوری برخوردار کند تا با مطالعه کمتر و هدفمندتر، نتیجه بهتری بگیرد. این شگردها در محورهای زیر قابل طبقه‌بندی هستند.

محور اول: ریشه‌شناسی

(آ) **دارای هم‌خانواده:** تعدادی از واژگان دخیل عربی هم‌خانواده‌هایی دارند که در زبان فارسی به کار می‌روند؛ از این رو، فهرست واژگان کتاب را ابتداء، باید از این نظر بررسی کنیم. بررسی معنا و شکل املایی واژگان براساس هم‌خانواده‌های آنها، ما را از زحمت حفظ کردن رهایی می‌دهد و با ایجاد شبکه‌ای از واژگان مرتبط در ذهن، در تشخیص درستی و نادرستی و معنای دقیق واژه در تست، یاریمان می‌کند.

(مثال) مطاع: اطاعت‌شده / مطیع: اطاعت‌کننده / طوع: میل و رغبت / مطاوعت: پیروی کردن

(ش) در این نمونه «ط، و، ع» سه حرف اصلی واژه است که ترتیب این حروف در ساختهای دیگر، هم‌خانواده بودن آنها را نشان می‌دهد. با کمی دقّت می‌بینیم، حوزه معنایی واژگان نیز به هم نزدیک است.

(نکته ۱) گاهی واژگانی با وجود داشتن سه حرف اصلی مشترک، هیچ ریشه مشترکی با هم ندارند؛ این واژگان را می‌توان «هم‌خانواده‌نما» نامید؛ مانند: خیل و خیال / فروغ و فراغت / مدهوش و بی‌هوش / سور و سور و ... که از دو زبان متفاوت (فارسی و عربی) ریشه گرفته‌اند.

(نکته ۲) هم‌خانواده‌های ناشناس: گاهی معنای واژه هم‌خانواده، آن چنان تغییر پیدا می‌کند که تشخیص ریشه آن دشوار می‌شود؛ مانند: متن / مندرس، درس و ... در این موارد باید دقّت بیشتری کرد و از واژه‌نامه‌ها یا دیبر، راهنمایی گرفت.

۱. دانش‌آموzan عزیز، خواندن این بخش برای آشنایی کلی با مباحث زبانی و ادبی مؤثر است و توضیحات کامل‌تر در ادامه خواهد آمد.

روش تعیین معنای دقیق و املای درست واژه

برای تعیین دقیق معنا و املای یک واژه باید دو گام اساسی برداریم:

◎ گام اول: تعیین معنای واژه با توجه به جمله یا روابط معنایی آن در گروه کلمه:

مثال انسان در دوره «حیات/ حیاط» باید به فضل و دانش بیندیشد. با توجه به مفهوم و زنجیره معنایی واژگان این جمله، واژه «حیات» را تنها می‌توان معادل «زندگی» دانست.

◎ گام دوم: تعیین املای درست واژه با توجه به هم‌خانواده یا بدون هم‌خانواده (واژگان طلابی):

با بررسی هم‌خانواده‌های واژه حیات (حی، احیا) شکل درست املای واژه هم به دست می‌آید. چون حرف «ط» (در حیاط) در سه حرف اصلی هم‌خانواده‌های دیگر این واژه دیده نمی‌شود.

نکه اگر واژه هدف، هم‌خانواده‌ای نداشته باشد، از لیست بدون هم‌خانواده (واژگان طلابی) آن را به خاطر می‌آوریم؛ مثل واژه «باسق: بلند، بالیده» که هم‌خانواده‌ای در زبان فارسی ندارد.

محور پنجم: توجه به روابط معنایی

۱- ترادف ← هم‌معنایی؛ مانند: مخدول و خوار / مذلت و خواری

۲- تضاد ← دارای معنای مضاد و متقابل؛ مانند: عِز و ذُل / سعد و نحس

◎ روابط معنایی واژگان در گروه کلمه ۳- تضمن ← زیرمجموعه‌ای؛ مانند: سبز و زنگ («سبز» زیرمجموعه «زنگ» است).

۴- تناسب ← تداعی معانی؛ مانند: درع و خفتان / آگهر و گُزند

نکه با دقّت در روابط معنایی واژگان در گروه کلمه می‌توان معنای دقیق آن را تعیین کرد. مثال با وجود کلمه «مذلت» می‌توان فهمید، منظور «خواری» است و نه «خاری» (تبغ گیاه)

نکه در سؤالاتی که مستقیماً از روابط معنایی طراحی می‌شوند، نوع واژه از نظر اسم و صفت و جمع و مفرد اهمیت دارد؛ یعنی نمی‌توان اسمی را با صفتی یا برعکس، دارای روابط معنایی شمرد. مثلاً، «مسرور» با «شادمانی» رابطه «ترادف» ندارد؛ بلکه با «شادمان» مترادف است.

الگوهای سوالات واژگان در کنکور

الگو شماره (۱): معنی واژه به ترتیب صورت سؤال

شکرده باشندگویی: رد گزینه

(۹۸) (بایان)

نمونه ۱: معنی واژه‌های «گلbin، تیمار، شب رو، هُزا» به ترتیب، در کدام گزینه درست است؟

۱) گل سرخ، اندیشه، راهز، غوغای ۲) گلستان، خدمت به بیمار، شب بیدار، غرغش

۳) بوته گل، پرستار، عارف، آواز مهیب ۴) بیخ بوته گل، غم‌خوار، آشفته، صدای بلند

پاسخ: گزینه (۱)؛ معنای نادرست: گلbin: گلستان (۲)، شب رو: عارف، آشفته (۴)؛ حذف گزینه‌های (۳ و ۴) ✓

(۹۸) (بیان)

نمونه ۲: «صاحب جمال، پسندیده، برتر، رواق» به ترتیب، معانی کدام واژه‌هایست؟

۱) وسیم، قداست، فراسو، طبق ۲) قسمیم، صواب، ماوراء، طاق

۳) جسمیم، صواب، فایق، محراب ۴) نسیم، صفوت، ماسوا، بخش قوسی هر چیز

پاسخ: گزینه (۲)؛ صاحب جمال: وسیم، جسمیم، نسیم (۴)؛ حذف سایر گزینه‌ها ✓

الگو شماره (۲): معنای صحیح نما

شکرده باشندگویی: دانستن همه معانی یک واژه

(۹۸) (تمدن)

نمونه: در کدام گزینه، همه معانی مقابله واژه، درست است؟

۱) حرب: نزاع، شمشیر، نیزه ۲) توقيع: فرمان، مهر کردن، نامه کوتاه

۳) غیرت: رشك بردن، حمیت، تعصب ۴) مقرر: معلوم، تعیین شده، اقرارکننده

پاسخ: گزینه (۳)؛ معنای نادرست: (۱) حرب: نزاع (۲) توقيع: نامه کوتاه (۴) مقرر: اقرارکننده (۴) ✓

الگو شماره (۳): دستکاری توضیح

شکرده باشندگویی: تشخیص مورد دستکاری شده

(۹۸) (انسان)

نمونه: معنی مقابله کدام واژه، کاملاً درست است؟

۱) ولیمه: طعامی که در مهمانی و عروسی می‌دهند. ۲) پوییدن: حرکت و جست و خیز برای مقصد نامعلوم

۳) درهم: واحد پول طلا که ارزش آن، بیش از دینار بوده است. ۴) دینار: واحد پول و سکه نقره که در گذشته رواج داشته است.

پاسخ: گزینه (۱)؛ پوییدن: حرکت به سوی مقصد برای به دست آوردن و جست و جوی چیزی (تلاش، رفت) / درهم: دیم، مسکوک نقره که در گذشته به عنوان پول، رواج داشته است. / دینار: واحد پول و سکه طلا که در گذشته رواج داشته است.

الگوی شماره (۲): کمانکی – گزینه‌ای

شکرده‌اسنخ‌گویی: دانستن همه معانی واژه‌ها و توجه به واژه‌های هم‌خانواده و غلطانداز

(یافن ۹۸)

نمونه: در کدام گزینه، معنی مقابله همه واژه‌ها درست است؟

(۱) (وبله: ناله)، (هزیر: هوشیار)، (همت: کوشش)

(۲) (تقریر: بیان)، (اشباه: سایه‌ها)، (مبتنی: ساخته)

(۳) (شوخ: آسودگی)، (کام: زبان)، (استرحام: رحم کردن به کسی)

(۴) (عرش: ساییان)، (تقریظ: فهرست کتاب)، (وقب: بالای کمر)

پاسخ: گزینه (۱): معانی درست و ازگان: (۱) اشباه: ج شبے، هماندان، مانندها (۲) استرحام: طلب رحم کردن، رحم خواستن (۴) تقریظ: ستودن، نوشن

یادداشتی سنتی آمیز درباره کتاب / وقب: هر فروفتگی اندام چون گودی چشم

الگوی شماره (۵): الفبایی یا شماره‌گذاری شده (معنای صحیح‌نما)

شکرده‌اسنخ‌گویی: دانستن همه معانی واژه‌ها و توجه به واژه‌های هم‌خانواده و غلطانداز

(یافن ۹۸)

نمونه ۱: تمام معانی مقابله کدام واژه‌ها، درست است؟

(الف) مقرنون: پیوسته، قرینه ب) مؤکد: تأکیدشده، استوار (ج) متفق: موافق، همگرا (د) تمکن: توانگر، ثروت ه) محجوب: پنهان، مستور

(۱) الف، ه) (۲) ب، ه) (۳) ب، ه) (۴) ج، ب)

پاسخ: گزینه (۳): «الف»، مقرنون به معنی قرینه / «ج»، متفق به معنی همگرا / «د»، تمکن به معنی توانگری درست نیستند.

(یافن ۹۸)

نمونه ۲: معنی مقابله کدام واژه‌ها با توجه به شماره، «همگی» درست است؟

۱- موالات: پیروی کردن ۲- شراع: ساییان

۳- ناو: دریاچه ۴- مقید: متین ۵- بور: شرمنده شدن

۶- تحفه: ارمغان ۷- عارضه: چهره و رخسار

(۱) ۱ - ۲ - ۳ - ۴ - ۵ - ۶ - ۷ (۲) ۲ - ۳ - ۴ - ۵ - ۶ - ۷ (۳) ۳ - ۴ - ۵ - ۶ - ۷ (۴) ۴ - ۵ - ۶ - ۷

پاسخ: گزینه (۲): معانی واژه‌های شماره‌های (۳)، (۴) و (۷) نادرست است؛ حذف سایر گزینه‌ها.

الگوی شماره (۶): گروه واژه‌های کمانکی – شمارشی

شکرده‌اسنخ‌گویی: تسلط بر معانی واژه‌ها و توجه به واژه‌های هم‌خانواده و غلطانداز

(هتل ۹۸)

نمونه: معنی مقابله چند واژه نادرست است؟

(معجز: روسربی) (فاحش: واضح) (حمایل: نگهدارنده) (خستن: مجروح) (هربیوه: ترسناک) (آزگار: کامل) (تعجب: سرزنش) (روایی: رونق داشتن)

(محظوظ: پست شده)

(۱) دو (۲) سه (۳) چهار (۴) پنج

پاسخ: گزینه (۳): معانی درست و ازگان: خستن: زخمی کردن، مجروح کردن / هربیوه: هروی، منسوب به هرات (شهری در افغانستان) / تعجب: رنج و

سختی / محظوظ: بهره‌ور

الگوی شماره (۷): روابط واژگانی (تزاده، تضاد، تناسب، تضمن و ...)

شکرده‌اسنخ‌گویی: توجه به اسم یا صفت بودن هر دو واژه و در نظر گرفتن روابط معنایی آنها

(تمثیل ۹۱)

نمونه: کدام گروه از واژه‌ها همگی «متراوف» هستند؟

(۱) (غرامت و توان)، (افراط و تفریط)، (نحس و بدادر) (۲) (کهرب و گزند)، (سفر و حضر)، (غزا و آورد)

(۳) (صُور و سیر)، (انقباض و انبساط)، (مقهور و مغلوب)

پاسخ: گزینه (۴): افراط و تفریط، سفر و حضر، انقباض و انبساط ← تضاد؛ حذف سایر گزینه‌ها

الگوی شماره (۸): واژه در بیت یا عبارت

شکرده‌اسنخ‌گویی: توجه به معنای واژه با توجه به مفهوم جمله یا وازگان همشین

(تمثیل ۹۱ با تغییر)

نمونه: با توجه به عبارات زیر، معنی واژه‌های مشخص شده به ترتیب، کدام است؟

«جون رعیت کم شد، ارتفاع ولايت، نقصان پذیرفت و خزانه تهی ماند. بونصر نامه‌های رسیده را می‌فرستاد فرود سرای به دست من و من به

آگاجی خادم می‌دادم و خیرخیر جواب می‌آوردم. و عیسی (ع) بر سبیل تلطّف، جوابم را باز می‌داد که چنان‌که هستی برشیش و نزدیک من آی.

نگاهان کبوتران، جمله در دام افتادند و صیاد، گوازان به تگ ایستاد.»

(۱) محصولات زراعی، آرام آرام، با نرمی، بتاز، در کمین ایستاد (۲) درآمدهای دولتی، پنهانی، از روی خواهش، بتاز، خرامید

(۳) عایدات مملکت، سریع، از روی مهرانی، سوارشو، دوین آغاز کرد (۴) پیشرفت امور، با سرعت، باملایمت، سوارشو، خرامان دوید

پاسخ: گزینه (۳): «ارتفاع ولايت» در معنی «پیشرفت امور» نادرست ← رد گزینه (۴) / «خیرخیر» در معنی «آرام آرام» و «پنهانی» نادرست ← رد

گزینه‌های (۱) و (۲)

الگوهای سوالات املا در کنکورشمارش در گروه کلمه **الگوی شماره (۱):**توجه به رابطه همنشینی و روابط معنایی میان واژه‌ها **شکردهاسخگویی:**

(هنر ۹۸)

نمونه ۱: در میان گروه واژه‌های داده شده، املای چند واژه، نادرست است؟

«تنا و سپاس، غرض و نشاندن، صفوت و برگزیده، تداعی و یادآوری، شیشه و آواز اسب، غاش و کوهه زین، آذرم و حیا، سریر و اورنگ»

(۱) دو (۲) سه (۳) چهار (۴) پنج

پاسخ: گزینه (۲): صورت درست غلط‌های املایی: غرض ← غُرس: نشاندن و کاشتن درخت (رابطه معنایی: ترادف) / غاش ← قاش: قاج، قسمت برآمده جلوی زین، کوهه زین (رابطه معنایی: ترادف) / آذرم ← آزرم: شرم، حیا (رابطه معنایی: ترادف)

(زبان ۹۸)

نمونه ۲: در کدام گروه واژه‌ها، غلط املایی مشهود است؟

- (۱) خوش‌الجان، مهمل و مهد، مطروب و نوازنده
 (۲) حماسه سترگ، صلت و بخشش، صفیر و آواز

پاسخ: گزینه (۲): شکل درست واژه: مهمل ← محمل**الگوی شماره (۲):** املای واژه‌ها همراه با معنای آنها**شکردهاسخگویی:** توجه به معنای واژه‌ها و شناخت واژه‌های هم‌آوا

(تجربه ۸۸ با تغییر)

نمونه ۱: املای صحیح کلمه‌ها به معنای «جویدن، زشت، شیپور، خواری، ترسناک» به ترتیب، کدام است؟

- (۱) مضغ، مذموم، صور، مذلت، موحش
 (۲) مضغ، مذموم، سور، مذلت، موحش
 (۳) مضق، مذموم، سور، مذلت، موهش

پاسخ: گزینه (۱): واژگان نادرست سایر گزینه‌ها: سور: جشن / مضموم: پیوست، همراه**الگوی شماره (۳):** کمانکی - شمارشی**شکردهاسخگویی:** تسلط بر هم‌خانواده یا واژگان طلایی

(السانی ۸۶ با تغییر)

نمونه: املای چند کلمه با توجه به معنای آنها، نادرست است؟

(شبیح: سایه)، (حازق: ماهر)، (صولت: هیبت)، (مخذل: زبون‌گردیده)، (مغان: موبدان)، (عبا: خودداری)، (غضنفر: شیر)، (ضیعت: زمین زراعتی)، (دها: زیرکی)، (باشق: بلند)

- (۱) دو (۲) سه (۳) چهار (۴) پنج

پاسخ: گزینه (۲): شکل درست واژگان: حاذق، لیا، باشق**الگوی شماره (۴):** املای در عبارت یا بیت**شکردهاسخگویی:** توجه به رابطه همنشینی واژه‌های عبارت یا بیت و شناخت هم‌خانواده هم‌آوا و واژگان طلایی

(تجربه ۹۸)

نمونه ۱: در کدام عبارت، غلط املایی وجود دارد؟

- (۱) دل، ضعیفان مهمل نگیرد که موران به اتفاق شیر را عاجز کنند.
 (۲) چاره ندید که با او به مصالحت گرایند و به اجرت کشته مسامحت نمایند.
 (۳) لعیم بدگوهر همیشه ناصح باشد تا به منزلتی رسد، پس تمثای دیگر منازل برد.
 (۴) هر چند اخلاق او بیشتر آزمود، ثقت او به وفور کفایت فهم وی زیادت گشت.

پاسخ: گزینه (۳): لعیم ← لئیم (فروماهی، پست)

(فایله از کشور ۹۸)

نمونه ۲: در کدام بیت، غلط املایی یافت می‌شود؟

- (۱) در اقلیم ایران چو خیلش بجند
 (۲) خراج اگر نگزارد کسی به طیب نفس
 (۳) ولی ز باطنش ایمن میباش و غزه مشو
 (۴) همین دو خصلت ملعون کفایت است تو را غریب دشمن و مردارخار می‌بینم

پاسخ: گزینه (۴): مردارخار ← مردارخوار (مردارخورنده)

الگوی شماره (۵): املا در متن

توجه به رابطه همنشینی واژه‌های در متن و آشنایی با غلط‌های رسم الخطی

(بیانی ۹۵)

نمونه ۱: در متن زیر، املای کدام واژه، نادرست است؟
 «سه تن آرزوی چیزی بزند و نیابند: مفسدی که ثواب مصلحان چشم دارد و بخیلی که سنای اصحاب مرؤت توقع کند و جاهلی که از سر

سفاها و غضب و حرص برخیزد و الحاح ورزد که با نیکمردان برابر بود.»

۴) سنا

۳) ثواب

۲) الحاح

(پاسخ: گزینه (۴): سنا (روشنی) ← ثنا (ستایش))

(بیان ۹۱)

نمونه ۲: در متن زیر، چند غلط املایی یافت می‌شود؟
 «مرا هیچ تدبیر موافق تر از صلح دشمن نیست که در ورطه بلا مانده است و بی‌معونت من از آن، خلاص نتواند یافتد و شاید سخن من به گوش خرد استماع نماید و بر صدق گفتار من وقوف یابد که آن را به طمع معونت و مضاهرت، مصالحت من پیدید و هر دو را به برکات راستی و یمن مؤانست، نجاتی حاصل آید.»

۴) چهار

۳) سه

۲) دو

۱) یک

(پاسخ: گزینه (۱): مظاہرت (یاری و پشتیبانی کردن) ← مظاہرت (یاری و پشتیبانی کردن))

دستور

۲

تعداد سؤال در کنکور: ۵ سؤال (۰/۲۰)

مباحث دستوری شامل دو مقوله مهم «جمله» و «گروه اسمی» هستند؛ هر یک از این مقوله‌ها به موضوعاتی تقسیم می‌شوند که به طور خلاصه، همراه با شیوه‌های طراحی تست و شگرد پاسخ‌گویی آورده می‌شود:

(الف) ساده: جمله‌ای که پیام آن با یک فعل کامل شود. ← هوا گرم است.

(ب) غیر ساده (مرکب): جمله‌ای که پیام آن با بیش از یک فعل کامل می‌شود و دارای جمله هسته (پایه) و وابسته (پیرو) است؛ **مثال** اگر مقدمه کتاب را به دقت بخوانید، پرسش‌های چهارگزینه‌ای را بهتر پاسخ می‌دهید. (جمله مرکب) پیوند وابسته‌ساز وابسته (پیرو) هسته (پایه)

نکته جمله «وابسته» بعد از پیوند (حرف ربط) وابسته‌ساز (اگر، که، تا، چون، زیرا...) می‌آید. پس برای تشخیص جمله وابسته (پیرو) حرف پیوند را پیدا می‌کنیم و اگر حذف شده بود، جایگزین می‌کنیم؛ **مثال** گفتم [که] غم تو دارم، گفتا [که] غمت سرآید.

نکته جمله‌هایی که پس از پیوند (حرف ربط) همپایه‌ساز (و، ولی، یا، لکن ...) می‌آیند، جمله همپایه گفته می‌شوند. این پیوندها جمله مرکب نمی‌سازند.

نهاد + فعل ← علی آمد.

نهاد + مفعول + فعل ← من کتاب را خواندم.

نهاد + متهم + فعل ← او از تاریکی ترسید.

نهاد + مفعول / متهم + مسدود + فعل ← مردم او را / به او پهلوان می‌گفتند. (بس او پهلوان است.)

نهاد + مفعول / متهم + مفعول + فعل ← من او را / به او هدیه دادم.

(الف) به قرینه لفظی: جلوگیری از تکرار فعل ← هر نفسی که فرو می‌رود ممد حیات است و چون برمی‌آید، مفرح ذات [است].
 (ب) به قرینه معنوی: آشکار بودن مفهوم فعل ← صبر درویش به از بذل غنی [است].

۱- کلمه شروع یا بیتا (کلماتی که برای شروع مطلبی می‌آید): به نام آن که جان را فکرت آموخت [شروع می‌کنم]

۲- قسم: دل می‌رود ز دستم صاحبدلان، خدا را (به خدا) [قسم می‌خورم]

۳- جمله‌های تفضیلی (برتری دادن چیزی بر چیزی) ← جوی مشک بهتر که (از) یک توده گل [است]

۴- جمله تسویه (برابر دانستن دو چیز): هر که بامش بیش، [باشد] بروش بیشتر [است]

۵- جمله‌های استثنایی یک‌جزئی و دو‌جزئی؛ ۱- یک‌جزئی ← کمک [کنید] ۲- دو‌جزئی ← شب خوش [باشد]

الگوی جمله

بر اساس «ظرفیت فعل»

جمله

موارد پرکاربرد حذف فعل به
قرینه معنوی

الگوهای سوالات دستور زبان در کنکور

الگوی شماره (۱): الگوی ساخت جمله (تعیین اجزای اصلی جمله)

شکرده‌پاسخ‌گویی: آشنایی با الگوی ساخت جمله و توجه به معنا و ظرفیت فعل در تعیین اجزا

(فایله ۹۸)

نمونه: در کدام مصراع جمله‌ای با الگوی «نهاد + مفعول + مسد + فعل» یافت می‌شود؟

- ۱) بساز با من رنجور ناتوان ای یار
- ۲) به غاز گر بخرامی جهان خراب کنی
- ۳) به کام دل نرسیدیم و جان به حلق رسید
- ۴) آب حیات من است خاک سر کوی دوست

(پاسخ: گزینه (۲)؛ کردن (گرداندن) ← نهاد + مفعول + مسد + فعل

الگوی شماره (۲): ساختمان جمله (جمله‌های ساده، غیر ساده (مرغب)، جمله‌های وابسته و هسته)

شکرده‌پاسخ‌گویی: آشنایی با پیوندهای وابسته‌ساز و کاربرد آنها در ساختار جمله و تفاوت آنها با پیوندهای هم‌پایه‌ساز

(تماری ۹۳)

نمونه: همه ایات به استثنای بیت فاقد «جملة وابسته» هستند.

- ۱) بهار آمد و گلزار نورباران شد
- ۲) برقی از منزل لیلی بدرخشید سحر
- ۳) ارغوان، جام عقیقی به سمن خواهد داد
- ۴) زین پیش دلاور، کسی چون تو شگفت

(پاسخ: گزینه (۲)؛ که ← پیوند وابسته‌ساز ← جمله مرگب

الگوی شماره (۳): حذف فعل به قرینه لفظی و معنوی

شکرده‌پاسخ‌گویی: خواندن درست و دقیق ایات و آشنایی با موارد حذف به قرینه لفظی و معنوی

(یافته ۹۸)

نمونه: در کدام بیت، حذف فعل وجود ندارد؟

- ۱) گر بر وجود عاشق صادق نهنده تبع
- ۲) تو چه ارمغانی آری که به دوستان فرسنی
- ۳) گوش بر ناله بلبل کن و بلبل بگذار
- ۴) هرگز آن دل بنمیرد که تو جانش باشی

(پاسخ: گزینه (۳)؛ در گزینه (۱)، فعل «است» بعد از واژه «فدا» به قرینه لفظی، در گزینه (۲) فعل «است» بعد از واژه «بِه» در مصراع دوم و در گزینه (۴) فعل «باشد»، بعد از واژه «آن» به قرینه معنوی حذف شده است.

الگوی شماره (۴): گروه اسمی (هسته، وابسته‌های پیشین و پسین)

شکرده‌پاسخ‌گویی: تعیین هسته گروه و شناسایی وابسته‌ها

(آبان ۹۸)

نمونه: در عبارت زیر، چند «وابسته پیشین و پسین» وجود دارد؟

«دلم می خواست این نغمه آسمانی را همه بشنوند، همان کلمات شورانگیزی که از داناترین استاد جهان شنیدم. کاش می شد یک لحظه همه را آشنا سازم.»

- ۱) سه، پنج
 - ۲) چهار، سه
 - ۳) چهار، چهار
 - ۴) پنج، چهار
- (پاسخ:** گزینه (۳)؛ دلم (یک پسین) / این نغمه آسمان (یک پیشین / یک پسین) / همان کلمات شورانگیز (یک پیشین / یک پسین) / داناترین استاد جهان (یک پیشین و یک پسین) / یک لحظه (یک پیشین)

الگوی شماره (۵): ترکیب‌های وصفی و اضافی

شکرده‌پاسخ‌گویی: شناخت صفت‌ها و مضاف‌الیه‌ها

نمونه: در منظومه «مردم شهر به یک چینه چنان می‌نگردند / که به یک شعله به یک خواب لطیف / خاک، موسیقی احساس تو را می‌شنود و صدای پر مرغان اساطیر می‌آید در باد / به ترتیب چند «ترکیب وصفی» و چند «ترکیب اضافی» یافت می‌شود؟

- ۱) سه، پنج
- ۲) سه، شش
- ۳) چهار، پنج
- ۴) چهار، شش

(پاسخ: گزینه (۴)

الگوی شماره (۶): وابسته‌های وابسته

شکرده باسخگویی: حذف هسته و بررسی گروه معنی دار باقیمانده

(فارعه از کشور) (۹۵)

نمونه: وابسته وابسته در کدام مصراع، « مضاف‌الیه مضاف‌الیه » نیست؟

- ۲) اسرار دل سوخته پیدا نتوان کرد
۴) بی می طلب آب رخ از ما نتوان کرد

پاسخ: گزینه (۲)، اسرار دل سوخته (صفت مضاف‌الیه) ✓

الگوی شماره (۷): نقش‌های اصلی، فرعی و تبعی

شکرده باسخگویی: شناخت کامل انواع نقش‌های اصلی، فرعی و تبعی و الگوهای ساخت جمله و انواع وابسته‌های پیشین و پسین

(بیاضن) (۹۶)

که تو سنه فلک رام تازیانه تو سنت
خندان تو برون روزی و گریان همه کس
یا شب و روز به جز فکر توام کاری هست
که سالک بی خبر نبود ز راه و رسم منزلها

پاسخ: گزینه (۲)، نقش‌های تبعی در گزینه‌ها: ۱) تو خود (بدل) ۳) شب و روز (معطوف) ۴) راه و رسم (معطوف) ✓

نمونه ۱: در کدام بیت، « نقش تبعی » یافت نمی‌شود؟

- ۱) تو خود چه لعبتی ای شهسوار شیرین‌کار؟
۲) امروز چنان بزی که فردا چو روی
۳) مشنو ای دوست که غیر از تو مرا یاری هست
۴) به می سـجـادـه رـنـگـینـ کـنـ گـرـتـ پـیرـ مـغـانـ گـوـید

پاسخ: گزینه (۲)، نقش‌های تبعی در گزینه‌ها: ۱) تو خود (بدل) ۳) شب و روز (معطوف) ۴) راه و رسم (معطوف) ✓

الگوی شماره (۸): شیوه بلاغی (حابه‌جایی فعل)

شکرده باسخگویی: خواندن درست بیت و مرتب کردن اجزای آن بر اساس فعل

(بیاضن) (۸۹)

نمونه: در همه ابیات به جز « شیوه بلاغی » به کار رفته است.

که با شیر جنگی سـگـالـدـ تـبـرـدـ؟
جـفاـ بـینـدـ وـ مـهـربـانـیـ کـنـدـ
زـنـدـ درـ گـرـبـیـانـ نـادـانـ مـسـتـ
قـضـاخـورـدـ وـ سـرـبـنـکـرـدـ اـزـ سـکـونـ

پاسخ: گزینه (۲)، فعل جمله‌ها در پایان آنها آمده است. ✓

الگوی شماره (۹): زمان افعال

دانشن انواع زمان‌ها و نوع افعال و رد گزینه

(بیاضن) (۹۷)

نمونه: در عبارت زیر، به ترتیب « زمان افعال » کدام است؟

« این مطلب را داشته باشید و حالا سری به مدرسه‌ای که در آن، تحصیل می‌کردم، بزنیم. »

- ۱) ماضی ساده، ماضی مستمر، مضارع التزامي
۲) ماضی التزامي، ماضی مستمر، مضارع مستمر
۳) ماضی مستمر، ماضی استمراری، مضارع مستمر
۴) ماضی التزامي، ماضی استمراری، مضارع التزامي

پاسخ: گزینه (۴)، داشته باشید: ماضی التزامي ← حذف گزینه‌ها (۱) و (۳) / می‌کردم: ماضی استمراری ← حذف گزینه (۲) / بزنم: مضارع التزامي ✓

الگوی شماره (۱۰): سوالات ترکیبی

شکرده باسخگویی: اشراف و تسليط کافی بر همه مباحث دستوری و دقت در پاسخ‌گویی

نمونه: با توجه به بیت « دلدار که گفتا به توام دل نگران باش » کدام مورد کاملاً درست است؟ (تمرين) (۹۸)

۱) بیت فاقد مفعول است.
۲) در بیت، چهار نهاد وجود دارد.

۴) دو واژه مرکب در بیت وجود دارد.

پاسخ: گزینه (۳)، « گفتن »، مفعول پذیر است. ← رد گزینه (۱) / نهاد جمله‌های مصراع دوم حذف شده است. ← رد گزینه (۲) / تنها واژه « دلدار »

مرکب است. ← رد گزینه (۴)

قالمرو ادبی

آرایه‌های ادبی

(۱۶) سوال در کنکور: تعداد سؤال

- بهترین شکرده برای پاسخگویی این بخش، «شناسایی الگوی سؤالات» و «شیوه حذف گزینه» در آنهاست. پیشنهاد ماء، یادگیری آرایه‌ها بر اساس اولویت کارآمدی آنها در حذف گزینه‌هاست. از این رو ابتدا آرایه‌ها را به سه گروه «طلایی، نقره‌ای و برنزی» تقسیم می‌کنیم، سپس روش حذف گزینه را در هر شکل (تیپ) سؤال بیان می‌کنیم.

اسلوب معادله	آوردن مثالی در یک مصراع برای اثبات ادعای موجود در مصراع دیگر «آدمی پیر چو شد، حرص جوان می‌گردد (ادعا) [همان طوری که] خواب در وقت سحرگاه گران می‌گردد»
متناقض‌نما	نسبت دادن همزمان دو صفت «متضاد و متقابل» به یک چیز که عقلاً ممکن نیست. «هرگز وجود حاضر غایب شنیده‌ای من در میان جمع و دلم جای دیگر است»
حسن تعلیل	آوردن علت خیالی و شاعرانه برای امری واقعی «رسم بدمعهدی ایام چو دید ابر بهار گریه‌اش بر سمن و سنبل و نسرین آمد» (اشک ابر از غم‌گل‌ها، علت خیالی برای باران)
حسن آمیزی	آمیختن دو یا چند حس باهم از جمله، امور انتزاعی عشق سوزان (آمیختن حس لامسه با امر ذهنی عشق) / شعر تر شیرین (آمیختن حواس شنوایی، لامسه و چشایی)
ایهام	ایجاد تردیدی آگاهانه در به کارگیری واژه‌ای که دست کم دو معنا دارد. «به راستی که نه هم بازی تو بودم من تو شوخ‌دیده مگس بین که می‌کند بازی» (بازی: ۱- سرگرمی ۲- ادعای باز شکاری بودن)
ایهام تناسب	تداعی معنای دوم واژه‌ای به تناسب واژه دیگر (ایهام تناسب تردیدی در مسیر معنی کردن بیت ایجاد نمی‌کند). «چون شبنم او فتاده بدم پیش آفتاب مهم به جان رسید و به عیوق (ستاره) برشدم» (مهر: ۱- عشق ۲- خورشید؛ به تناسب «آفتاب» و «عیوق»)
استعاره	نوع اول: حذف مشتبه (مجاز با رابطه شباهت): سرو چمان من چرامیل چمن نمی‌کند؟ (سرو: معشوق) نوع دوم: نسبت دادن خیالی ویژگی یا اجزای چیزی به چیز دیگر به صورت‌های تشخیص، جان‌بخشی و غیر جان‌بخشی: ۱- تشخیص (انسان‌نگاری): چشم آسمان (آسمان مانند انسان دارای چشم است). ۲- تشخیص خطابی (خطاب به غیر جاندار؛ آمد بهار جان‌ها، ای شاخ تر به رقص آنکه) اگر غیر جاندار استعاره نوع اول از جاندار باشد، تشخیص نیست: ای غنچه خندان، چرا خون در دل ما می‌کنی؟ (غنچه: معشوق) ۳- جان‌بخشی: (نسبت دادن ویژگی جاندار به غیر جاندار): بال‌های آرزو (آرزو مانند پرنده دارای بال است). ۴- غیر جان‌بخشی: (نسبت دادن ویژگی غیرجاندار به غیر جاندار): کنگره عرش (عرض مانند کاخ دارای کنگره: غیر جان‌بخشی)
مجاز	آوردن واژه‌ای در معنای دیگر با نشانه‌ای از واژه اصلی در کلام «سراسر همه دشت بریان شدند». (دشت: مردم، بریان شدن: نشانه)
تشبیه	ادعای همانندی خیالی بین دو یا چند چیز «درخت دوستی» بنشان که کام دل به بار آرد.» (دوستی مانند درخت است).
تضاد	آوردن دو واژه یا ترکیب با مفهوم متقابل «گفتی به غم بنشین» یا از سر جان برخیز / فرمان برمت جانا بنشینم و برخیزم
جناس	آوردن دو واژه با معنای متفاوت و با تلفظ یکسان (همسان یا تام) یا دارای یک تفاوت در تلفظ (ناهمسان یا نافق): «گلاب است گویی به جویش روان / همی شادگردد ز بویش روان» (جویش و بویش ← ناهمسان / روان: جاری و روان؛ روح ← همسان)
تلمیح	اشارة آگاهانه شاعر به مفهوم آیه، حدیث یا داستان ... «مزرع سبز فلک دیدم و داس مه نو یادم از کشته خویش آمد و هنگام درو» (الذین مزرعه الآخرة)
تضمين	آوردن مستقیم کلامی دیگر در میان کلام خود «زینهار از قرین بذنهار و قنا ربنا عذاب القار» (تضمين از آیه قرآن)

<p>کاربرد مجموعه‌ای از واژه‌های متناسب و مرتبط با هم (شبکه معنایی)</p> <p>«ارغون جام عقیقی به سمن خواهد داد چشم نرگس به شقایق نگران خواهد شد»</p>	مراوات نظیر (تناسب)
<p>پوشیده سخن گفتن درباره امری یا موضوعی باخ رخسار تو می‌دیدم و دل می‌دادم گرد گلزار تو می‌گشتم و گل می‌چیدم</p>	کنایه
<p>تکرار یک واچ (صامت یا مصوت) در واژه‌های یک مصراع، بیت یا عبارت: بلند آوازه سازد شور عاشق عشق سرگش را به فریاد آورد مشتی نمک دریای آتش را</p>	واج آایی
<p>آمدن یک واژه، دو یا چند بار در سخن عشق و اساس عشق نهادند بر دوام یعنی خلپذیر نگردد بنای عشق</p>	تکرار
<p>آوردن واژه‌های آهنگین به صورت قرینه در پایان حداقل دو جمله یا عبارت جان در گلشن عشرت داشت و دل در آتش حسرت گذاشت.</p>	سجع
<p>آوردن ضربالمثل یا مثال و نمونه در یک بیت یا عبارت امیدوار بود آدمی به خیر کسان مرا به خیر تو حاجت نیست شر مرسان</p>	تمثیل
<p>آوردن دو یا چند واژه در بخشی از کلام که توضیح مربوط به هر یک از آنها در بخش دیگر بباید. با آن که جب و جام من از مال و می تهی است ما را فراغتی است که جمشید جم نداشت</p>	لف و نشر (ویژه علوم انسانی)
لف ۱ نشر ۲	

آرایه‌های برنزی در حذف گزینه به اندازه گروه اول و دوم کاربرد ندارند ولی یادگیری آنها ضروری است.

الگوهای رایج سوالات آرایه‌های ادبی در کنکور

الگوی شماره (۱): تک آرایه

بررسی ابیات بر محور آرایه مورد نظر و حذف گزینه‌ها بر اساس نبود آرایه

(یافن ۸۹)

نمونه ۱: در کدام گزینه، آرایه «متناقض‌نما» (پارادوکس) به کار رفته است؟

- ۱) دلم امروز چو کاه از نفسی می‌لرزد یاد آن روز که چون کوه جگر بود مرا
- ۲) گر چو شبنم نفسی همنفس گل بودم بهره ز آن وصل، همان دیده تر بود مرا
- ۳) یافت با شکوه ره زندگی من پایان چون جرس ناله من زاد سفر بود مرا
- ۴) حاصل ذوق و هنر خون جگر بود مرا این هم از بی‌هنری‌های هنر بود مرا

پاسخ: گزینه (۴)، عبارت «بی‌هنری‌های هنر» متناقض‌نما (پارادوکس) است.

الگوی شماره (۲): آرایه در گزینه

شکردهای پاسخ‌گویی: بررسی بیت بر اساس نبود آرایه و حذف گزینه‌ها

(یافن ۹۸)

نمونه ۱: بیت زیر «فائق» کدام آرایه‌های ادبی است؟

جوش می در جگر خم ز سر بسته بود»

شود از مهر خموشی دل خامش گویا

- ۱) استعاره، تناقض
- ۲) ایهام، حس‌آمیزی
- ۳) مجاز، اسلوب معادله

۴) تشبیه، مراوات نظیر

پاسخ: گزینه (۱)، بیت ایهام ندارد.

(السانی ۹۸)

نمونه ۲: آرایه‌های بیت زیر، کدام‌اند؟

می‌رود آب حیات از چشمه نوش شما

آب آتش می‌برد خورشید شب‌پوش شما

- ۱) استعاره، تشخیص، تلمیح، تضاد
- ۲) مجاز، جناس تام، تضاد، تلمیح

۱) استعاره، تشخیص، تلمیح، تضاد

- ۳) ایهام، استعاره، جناس تام، پارادوکس
- ۴) مجاز، ایهام، تشخیص، پارادوکس

۳) ایهام، استعاره، جناس تام، پارادوکس

پاسخ: گزینه (۱)، ایهام و مجاز در بیت نیست؛ حذف سایر گزینه‌ها

❶ نمونههایی از واژگانی که باید در خواندن آنها دقّت کرد.^۱
 «گند، گند، گند / بود، بود / رسم (فعل) / رسم (مرسوم) / ماند، ماند / روم، روم / درد، درد، درد (فعل) / پستان، پستان / مردم، مردم (مردم هستم) ، مردم / مردم (مردوارید) / گه، گه، گه / شر، شر / مهر، مهر، مهر / قوت، قوت، قوت / سبک، سبک / سبک، سبک / بی، بی، بی / می (فعل) / بی، بی، بی / کشتنی، کشتنی / مه، مه / واژگان بیشتر را در بخش مربوط به واژگان از همین مجموعه بخوانید.

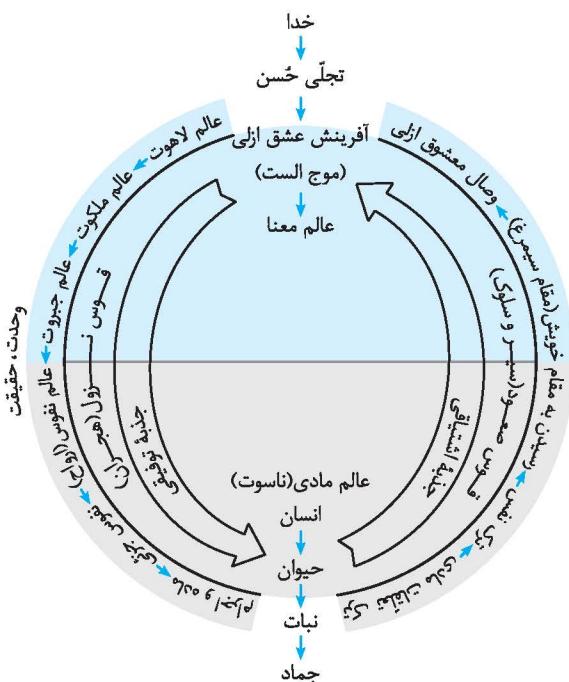
مفهوم‌کلی در انواع ادب

- ❶ **ادبیات حماسی:** زمینه‌های حماسی شامل: داستانی، قهرمانی، خرق عادت و قومی و ملی / تقابل فضای بدی (ضحاکی) و خوبی (فریدونی) / مبارزه با ظلم و دعوت به دادخواهی / دعوت به قیام عمومی / شجاعت و جنگاوری / نکوهش دشمن / ستایش پاکی و پاکدامنی / دوری از ننگ و بدی و ...
- ❷ **ادبیات تعلیمی:** دعوت به اخلاق و فضایل مشترک / ادب سخن گفتن و فضیلت سکوت / رعایت حلال و حرام / احترام بزرگان / فروتنی و تواضع / دوری از دروغگویی / قناعت و خرسندی / دوری از حرص و طمع و ...
- ❸ **ادبیات غنایی: (آ) عاشقانه (ب) عرفانی**

- ❶ ۱- **ویژگی‌های عاشق:** پاکازی / پاکداری در عشق / نصیحت‌ناپذیری / وفاداری / بلاکشی و بلاجویی / خلوص / تواضع در برابر معشوق / ترجیح دادن معشوق بر دنیا و آخرت و بهشت و نعمت‌های آن / تحمل رنج هجران / امیدواری به وصال / بی‌قراری / شادمانی به وصال / قانع بودن به نگاهی از معشوق / اشکباری و زدرویی / حیات یافتن از عشق معشوق / سیزی‌ناپذیری از عشق / بی‌نیازی از عمر و زندگی مادی و ...
- ❷ ۲- **ویژگی‌های معشوق:** برتری بر همه در زیبایی / جفاکاری و بی‌وفایی / جذبه و شورانگیزی / دور از دسترس بودن / استغنا و بی‌نیازی از عاشق / لطف و عنایت و دلداری و ...
- ❸ ۳- **ویژگی‌های عشق:** ازلی و ابدی بودن / آسان‌نمایی و دشواری / غلبه و قدرتمندی / تقابل با عقل و صبر و منطق و نصیحت / بی‌کرانگی و فraigیر بودن / کمال‌بخشی / شورانگیزی / حیات‌بخشی و سودمندی / درمان‌بخشی و دردآفرینی / پرده‌دری و افشاگری / سکوت‌آور بودن برای عاشق / نفوذ و تأثیرگذاری / گریزان‌ناپذیری و ...

- تجّلی حسن خدا / آفرینش عشق ازلی / آفرینش عالم معنا (لاهوت و ملکوت و جبروت) / آفرینش عالم مادی (مُلک و ناسوت) / نزول روح الهی به جسم مادی انسان در جهان مادی / غرق شدن انسان در تعلقات نفسانی / آرزوی بازگشت به اصل / ریاضت و ترک تعلقات جسمانی و نفسانی و روحانی / عبور از موانع برای رسیدن به مقام « خویشتن » (بعد الهی انسان یا مقام سیمرغ) / رسیدن به وصال معبود (عشق ازلی) / پیمودن مراحل سیر و سلوک (طلب تا فنا) با پیروی از پیر راهنما (پخته) و رسیدن به مقام ارشاد / صحبت و همنشینی با دردآشنا / عزلت و گوشنهنشینی از اغیار و بیگانگان (خام) / درک جذبه حق (توفیق) / داشتن جذبه قلبی (اشتیاق) برای بازگشت به اصل / وجود عشق و اشتیاق بازگشت در همه موجودات / عشق الهی مایه حیات همه ذرات هستی / وحدت وجود و ...

❹ چرخه اندیشه عرفانی

۱. در متن کتاب واژگان خاص تا حد امکان حرکت‌گذاری شده‌اند.

نوع نگاه به متن

داستان «قصه عینکم» را به خاطر بیاورید. شخصیت اصلی داستان پیش از عینک زدن، دیوار را سطحی یکدست و درختان را انبوهی از برگ‌های درهم‌تنیده می‌دید ولی پس از زدن عینک پیرزن کازرونی، آجرهای دیوار و برگ‌های درختان را جداجدا، دید. اگر تمرين کنیم تا نگاهمان به متن این‌گونه باشد، مفاهیم را جداجدا و قابل تجزیه و تحلیل درخواهیم یافت.

نقشه محتوایی

هر متنی از یک مفهوم یا ترکیبی از مفاهیم شکل گرفته است. تفکیک مفاهیم یک متن و نمایش دادن آن در کلیدواژه‌ها را می‌توان نقشه محتوایی آن متن نامید.

استفاده از نقشه محتوایی در تحلیل متن

پیش از این بیشتر دوستان نویسنده برای هر بیتی کلیدواژه‌ای طراحی می‌کرند که اغلب، بیانگر پیام اصلی آن متن بود و چه بسا، مفاهیم فرعی و ضمنی یا مفاهیم وارگان خاص مورد غفلت قرار می‌گرفت و طراح کنکور با استفاده از این خلاصه سوال خود را براساس مفهوم فرعی طراحی می‌کرد. در حالی که، داوطلب، بیت را با همان مفهوم اصلی و محوری می‌شناخت.

استفاده از نقشه محتوایی به جای کلیدواژه محوری، علاوه بر این که دید دانش‌آموز را نسبت به متن گسترش می‌دهد و احتمال هر سؤالی را از هر گوشۀ متن به او فرامی‌نماید، از پکسیوگی (کاتالیزه شدن) ذهن دانش‌آموز نیز جلوگیری می‌کند تا او بتواند نگاه خلاقانه‌ای به متن داشته باشد. چون خلاقیت طراح سؤال را تنها می‌توان با نگاه خلاقانه دریافت و سؤال او را پاسخ داد.

نقشه محتوایی دانش‌آموز را به این نگرش می‌رساند که ممکن است، در یک بیت تنها یک مفهوم نباشد بلکه متن، ترکیبی از مفاهیم باشد و یا مفاهیم مستقل و همازش کنار هم نشسته باشند و طراح یک یا چند مورد از مفاهیم را در سؤال خود به کار بردۀ باشد.

زبان و نگاه: دانش‌آموز با دنبال کردن رنگ در جدول‌های نقشه محتوایی با دست یافتن به خوانش پیام‌محور و اندیشه جامع در متن، ارتباط مفهوم متن با بیت مثال را به طور عینی و دیداری مشاهده می‌کند و یک یادگیری عمیق را تجربه می‌کند.

نمونه‌ای از جدول‌های نقشه محتوایی

تاكى مى صبوج و شكر خواب بامداد	هشيارگرده هان كه گذشت اختيار عمر	
مبر طاعت نفس شهوت پرسست	كه هر ساعتش قبله ديگر است	«نفي خوشگذرانی»
خواب نوشين بامداد رحيل	بازاردار پياده را ز سبيل	«نفي غفلت»
غنيمت است غنيمت شمار فرصت عمر	كه تن ضعيفنهاد است و عمر بى بنيد	«دعوت به اغتنام فرصت»

نگاه طراح به متن

طراح سؤال چهارگزینه‌ای نگاه متنوعی به متن شعر و نثر دارد. گاه متنی با پیام ساده را محور سؤال قرار می‌دهد و گاه یک متن با پیام ترکیبی یا چند پیامی را.

۱ نگاه به متن یک‌پیامی: طراح در یک بخورد ساده، پیام اصلی متن را مدنظر قرار داده، قربت آن را بایت یا ابیاتی در گزینه‌ها می‌خواهد. این نوع طراحی به سؤال ساده یا متوسطی می‌انجامد.

- نمونه ۱: بیت «هر کسی کاو دور ماند از اصل خویش / باز جوید روزگار وصل خویش» با کدام گزینه قرابت مفهومی دارد؟**
- (فایده ۹۴)
- کز راه دیده باز به دریا همی رود
نیست ممکن هرکه مجنون شد دگر عاقل شود
چون ز دریا سوی ساحل بازگشت
مردم بی اصل و بی‌گوهر نیابد سروری
- ۱) دل قطراه‌ای ز شبنم دریای عشق اوست
۲) سیل دریادیده هرگز برنمی‌گردد به خود
۳) چون ز دریا سوی ساحل بازگشت
۴) سروری را اصل و گوهر برترین سرمایه است

(پاسخ: گزینه (۱) پیام اصلی صورت سؤال «بازگشت به اصل» است که در گزینه «۱» در تمثیل «بازگشت قطره به دریا» بیان شده است. بررسی سایر گزینه‌ها:

۲) عاقل نشدن دیوانه عشق (۳) بازگشت به فرع (ساحل) (۴) نژاد، سرمایه رسیدن به مقام؛ جدول نقشه محتوایی سؤال به صورت زیر است.

هر کسی کاو دور ماند از اصل خویش
کز راه دیده باز به دریا همی رود

دل قطراه‌ای ز شبنم دریای عشق اوست
«بازگشت به اصل»

(پیاپی ۸۷)

❷ نمونه ۲: مفهوم عبارت «کل شیء برجع‌الی اصلیه» در کدام بیت وجود ندارد؟

- ۱) سیر جسم خشک بر خشکی فتاد
 سیر جان پا در دل دریا نهاد
 اصلها مر فرع‌ها را در پی است
 ۲) مادر فرزند جویان وی است
 تمن تو را در حبس آب و گل کشد
 ۳) دل تو را در کوی اهل دل کشد
 تمن زده اندر زمین چنگال‌ها
 ۴) جان گشوده سوی بالا بال‌ها

پاسخ: گزینه (۲)، مفهوم صورت سوال «بازگشت به اصل» است که در گزینه‌های «۱، ۳ و ۴» دیده می‌شود. بیت گزینه «۲» به «بازگشت اصل به فرع» اشاره دارد که در تمثیل «بازگشت مادر به فرزند» آمده است. نقشه محتوایی سوال به صورت زیر است.

کل شیء برجع‌الی اصلیه. (هر چیزی به اصل خود بازمی‌گردد.)

سیر جسم خشک بر خشکی فتاد سیر جان پا در دل دریا نهاد

دل تو را در کوی اهل دل کشد تمن تو را در حبس آب و گل کشد

جان گشوده سوی بالا بال‌ها تمن زده اندر زمین چنگال‌ها

«بازگشت به اصل»

❸ نگاه به متن چندپیامی (شامل پیام اصلی و فرعی)

(آ) مطرح کردن پیام اصلی: طراح با محور قراردادن پیام اصلی بیت، گزینه‌ها را تعیین می‌کند و با پی‌بردن به مفهوم اصلی بیت می‌توان به پاسخ سوال رسید. سطح این‌گونه سوال متوسط و گاه ساده است که به گزینه‌های دیگر بستگی دارد.

(هزار ۹۱۵) نمونه: بیت «نی حديث راه پر خون می‌کند / قصه‌های عشق مجنون می‌کند» با کدام گزینه قرابت مفهومی دارد؟

- ۱) از ترکتاز عشق شکایت چه سان کنم
 کاین لشکر از سپاه من اول زبان گرفت
 ۲) بر آستان محبت قدم منه خواجو
 که هر که پای در این ره نهاد، سر بنهاد
 ۳) مرا بی عشق، بر گردن کشیدن بار دوش آمد
 که سر بی عشق، بر گردن بقای سر نمی‌باید
 ۴) حافظ چه نالی، گر وصل خواهی
 خون باید خورد در گاه و بی‌گاه

پاسخ: گزینه (۲)، مفهوم اصلی بیت، بیان ویژگی «سختی راه عشق» است. این مفهوم در گزینه (۲) نیز آمده است و شاعر با خطاب به خود، از سختی و خوف و خطر راه عشق سخن گفته است. در این بیت، طراح هیچ توجهی به ویژگی «حکایتگری نی» ندارد و تهها «خوف و خطر راه عشق» محور سوال قرار گرفته است. بررسی سایر گزینه‌ها: ۱) سکوت عاشق در اثر عشق (۳) پاکبازی عاشق (۴) بلاکشی عاشق در راه وصال، نقشه محتوایی سوال به شکل زیر است.

قصه‌های عشق راه پر خون می‌کند

نی حديث راه پر خون می‌کند

که هر که پای در این ره نهاد، سر بنهاد

بر آستان محبت قدم منه خواجو

«خوف و خطر راه عشق»

(ب) مطرح کردن پیام فرعی: طراح به جای پیام اصلی و آشکار بیت، پیام فرعی آن را در نظر می‌گیرد و شرایط حاکم بر سوال، داوطلب را به سوی آن پیام می‌کشد.

(هزار ۸۷۸) نمونه: بیت «بگو ای نای حال عاشقان را / که آواز تو جان می‌آزماید» با کدام بیت ارتباط معنایی دارد؟

- ۱) روزه‌ها گر رفت‌گو، رو، باک نیست
 تو بمان ای آن که چون تو پاک نیست
 ۲) هر که جز ماهی ز آبش سیر شد
 هر که بسی روزی است، روزش دیر شد
 ۳) نی حديث راه پرخون می‌کند
 قصه‌های عشق مجنون می‌کند
 ۴) تمن ز جان و جان ز تمن مستور نیست
 لیک کس را دید جان دستور نیست

پاسخ: گزینه (۳) مفهوم صورت به «حکایتگری نی» دلالت می‌کند. شاعر از نی می‌خواهد تا حکایت حال عاشقان را بگوید. این مفهوم از بیت گزینه «۳» نیز برداشت می‌شود که مفهوم فرعی و ضمنی این بیت است. بررسی سایر گزینه‌ها: ۱- بی‌نیازی عاشق از عمر ۲- سیری ناپذیری اشتیاق عاشق ۴- پیدایی و ناپیدایی روح؛ نقشه محتوایی سوال به شکل زیر است.

بگو ای نای حال عاشقان را

که آواز تو جان می‌آزماید

قصه‌های عشق مجنون می‌کند

نی حديث راه پرخون می‌کند

«حکایتگری نی»

(۳) نگاه به چند پیام مستقل و هم ارزش در یک متن: گاهی طراح به چند پیام هم ارزش که در یک متن در کنار هم قرار گرفته است، توجه می‌کند و یک سؤال چند ارجاعی (چند پیامی) طراحی می‌کند که هر گزینه‌ای در آن به یکی از پیام‌های متن برمی‌گردد و پاسخ نیز گزینه‌ای فریب‌نده ولی غیر مرتبط است. این گونه سوالات اغلب سطح سختی دارند.

نمونه: کدام بیت به مفهوم عبارت زیر اشاره ندارد؟

«ای کریمی که بخشندۀ عطا‌یی و ای حکیمی که پوشندهٔ خطایی و ای صمدی که از ادراک خلق جدایی و ای قادری که خدایی را سزا‌یی، جان ما را صفائی خود ده و ما را آن ده که آن به و مگذار ما را به که و مه»

- (**پیافن**)
- (۱) اکبر و اعظم خدای عالم و آدم صورت خوب آفرید و سیرت زیبا
 - (۲) خداوند بخشندۀ دستگیر کریم خطابخشن پوزش‌پذیر
 - (۳) به خدایی سزا مر او را خوان شب و شبگیر رو مر او را دان
 - (۴) ای برتر از خیال و قیاس و گمان و هم شوونده‌ایم وز هر چه گفته‌اند و شنیدیم و خوانده‌ایم

(پاسخ: گزینه (۱): پیام‌های زیادی در متن صورت سؤال در کنار هم آمده است. سه مورد از آن‌ها نظر طراح را جلب کرده است و طراح نیز برای هر یک از پیام‌ها بیتی متناسب یافته و در گزینه‌ها قرار داده است. بیت گزینه «۱» با داشتن صفات خدا (فراگیر بودن آفرینش خدا) زمینه فریب داوطلب را فراهم آورده است در حالی که با هیچ یک از مفاهیم متن ارتباطی ندارد. نقشه محتوایی سؤال به شکل زیر است.

«ای کریمی که بخشندۀ عطا‌یی و ای حکیمی که پوشندهٔ خطایی و ای صمدی که از ادراک خلق جدایی و ای قادری که خدایی را سزا‌یی، جان ما را صفائی خود ده و ما را آن ده که آن به و مگذار ما را به که و مه»

- «خطابخشن خدا»**
خداوند	بخشندۀ	دستگیر	کریم	خطابخشن	پوزش‌پذیر
به خدایی سزا مر او را دان	شب و شبگیر رو مر او را خوان				
ای برتر از خیال و قیاس و گمان و هم	وز هر چه گفته‌اند و شنیدیم و خوانده‌ایم				
- «سزاواری خدا برای خدایی»
- «قابل درک ثبودن خدا»

④ چند نگاه دیگر:

علاوه بر نگاه‌هایی که مطرح شد، گاهی نگاه طراح به جای مفهوم، به توصیف، تصویرسازی، واژگان نمادین یا اصطلاحی است. اینک نمونه‌هایی از این نگاه‌ها: ۱- نگاه به توصیف و تصویر: توجه طراح به تصویری‌سازی‌های شاعر «قربات‌های تصویری» ایجاد می‌کند. مانند تصویرسازی از سیاهی و سط لاله یا گلبرگ‌های سرخ آن، رنگ و بوی مشک، باد صبا به صورت‌های گوناگون (پیام‌رسانی بین عاشق و معشوق، عاشقی و آوارگی، دروغگویی و...) توصیفات حماسی (صحنه‌های جنگ، آمادگی برای تیراندازی، سرعت پرتاب تیر و ...) که از نمونه‌های پرکاربرد قربات تصویری است.

- (**پیافن**)
- نمونه: ویزگی باد صبا در همه ایيات یکسان است به جز
- (۱) تو را صبا و مرا آب دیده شد غماز و گرنۀ عاشق و معشوق رازداراند
 - (۲) ز من چو باد صبا بوى خود دريغ مدار چرا که بي سر زلف تقام به سر نرود
 - (۳) ای جان حدیث ما بـِ دلدار بازگو لیکن چنان مگو که صبا را خبر شود
 - (۴) کس نیارد بـِ او دم زند از قضـَة ما مگرش باد صبا گوش‌گذاری بکند

(پاسخ: گزینه (۲): در ایيات گزینه‌های «۱، ۳ و ۴» برخلاف انتظار، باد صبا را به صورت سخن چینی می‌بینیم که شاعر از اونا خرسند است. در بیت گزینه «۲» باد صبا شخصیت بخشندۀ‌ای دارد که بوی خود را از شاعر دریغ نمی‌کند و شاعر معشوق را ترغیب می‌کند تا مانند باد صبا بخشندۀ باشد و عاشق را از عنایت خود محروم نکند.

۲- نگاه به بار معنایی واژه و اصطلاح: گاهی طراح به بار معنایی واژه یا اصطلاحی توجه می‌کند و نوع مضمون آفرینی شاعر از آن واژه را محور سؤال قرار می‌دهد. مانند واژگان «غم»، «کرامت»، «همت» و ...

- (**پیافن**)
- نمونه: مفهوم کدام بیت با ایيات دیگر متفاوت است؟
- (۱) به هر غمی که رسد از تو خاطرم شاد است
 - (۲) غم مخور ز آن که به یک حال نماندهست جهان
 - (۳) به شادی دو جهانش نمی‌توان دادن
 - (۴) غم تو را به نشاط جهان نخواهم داد

(پاسخ: گزینه (۲): مفهوم واژه «غم» در ایيات گزینه‌ها به دو صورت دیده می‌شود. در گزینه‌های «۱، ۳ و ۴» «غم» مفهوم مثبتی دارد و معادل «عشق» است ولی در بیت گزینه «۲» معادل «غضه» است و مفهوم منفی دارد. همین تفاوت معنایی موجب تفاوت در مفهوم ایيات شده است.

الگوهای رایج سوالات قرابت معنایی در کنکور

۱ ارتباط یک با یک

(تمثیلی ۹۸)

در بازی خون بزندگان می‌دانند
این را همهٔ پزندگان می‌دانند»
شد خون تو سرخ رویی محشر تو
زهی حیات نکونام و مردنی به شهادت
از جا مرو که شرط طلب استقامات است
زیر شمشیر شهادت گردن افزایی خوش است

- نمونه: مفهوم کلی ریاضی زیر، با کدام بیت قرابت دارد؟
 «رازی که خطرکنندگان می‌دانند
 با بال شکسته پرگشودن هنر است
 ۱) گر خون تو ریخت خصم بد گوهر تو
 ۲) اگر جنازه سعدی به کوی دوست در آرد
 ۳) ای دل به راه دوست اگر سر نهادهای
 ۴) سر به پیش انداختن در زندگانی خوش نماست

پاسخ: گزینه (۴) ✓

۲ ارتباط یک با سه

(یافته ۹۸)

عامل شهری به خلیفه نبشت که دیوار شهر، خراب شده است، آن را عمارت باید کردن. جواب نبشت که شهر را از عدل، دیوار کن؛ که حاجت

توانگر بمانی و از داد شاد
 که از داد هرگز نشد کس نگون
 ولی را بپرور عدو را بمال
 ورا راستی پاسبان بس بود

نمیست به گل و خشت و سنگ و گچ.»

- ۱) چو خشنود داری جهان را به داد
 ۲) همه داد کن تو به گیتی درون
 ۳) به داد و دهش کوش و نیکی سگال
 ۴) اگر دادگر چند بی‌کس بود

پاسخ: گزینه (۴) ✓

۳ مفهوم متفاوت (مقایسه‌ای)

(یافته ۹۵)

باز آمد و اکنون خبر از خویش ندارد
 از میان جمله او دارد خبر
 چاره زان جوی که کرده است چنین بیمارت
 دیگر به من زار که آرد خبر تو؟

نمونه: مفهوم کدام بیت با سایر ابیات متفاوت است؟

- ۱) قاصد ز بر رفت که آرد خبر از بار
 ۲) آن که شد هم بی خبر هم بی اثر
 ۳) خبر از درد ندارند طبیبان زنهار
 ۴) قاصد که تو را دید ندارد خبر از خود

پاسخ: گزینه (۳) ✓

۴ ارتباط زوج بیت

(تمثیلی ۹۶)

آن کس داند که نخفته است دوش
 مر زیان را مشتری جز گوش نیست
 ماهی لبسته را قلاب نتواند گرفت
 که فردا قلم نیست بر بی‌زیان
 شد سنگ و گهر آمد، شد قفل و کلید آمد
 نهان راستی آشکارا گزند
 هر بدی کز طرف دوست رسد، جمله، نکوست
 آن جا که وصل اوست، چه محراب و چه کنشت

نمونه: مفهوم ابیات دوگانه، در کدام گزینه یکسان نمی‌باشد؟

- ۱) از تو نپرسند درازی شب
 محروم این هوش جز بی هوش نیست
 ۲) حلقة دام گرفتاری دهان واکردن است
 زیان درکش ای مرد بسیار دان
 ۳) شد جنگ و نظر آمد، شد زهر و شکر آمد
 هنر خوار شد جادوی ارجمند
 ۴) گر کشد مهر رخت بر دل من تیغ، رواست
 جام از ز دست دوست بود، زهر و می یکی است

پاسخ: گزینه (۳) ✓

درس یکم: ستایش (به نام کردگار) - چشم - گنج حکمت (خلاصه دانش‌ها)

فارسی ۱۰

قلمرو زبانی

وائزگاه اطلاعات

-۱ معنی درست واژه‌های «فضل، ذهنی، گویا، کام»، به ترتیب در کدام گزینه آمده است؟

- (۱) بخشش، آفرین، سخن‌گو، دهان
- (۲) نیکویی، مبادا، شاید، سقف دهان

- (۱) لطف، بسیار، بی‌شک، آرزو
- (۲) داش، مرحبا، پُرگو، زبان

-۲ در کدام گزینه، معنی همه واژه‌ها درست است؟

- (۱) (فضل: کرم)، (عجایب: شگفتی‌ها)، (ورطه: عمق)
- (۲) (فرج: گشایش)، (کردگار: خالق)، (نظر: چهره)

- (۱) (رخسار: چهره)، (فروغ: پرتو)، (رزاق: روزی‌دهنده)
- (۲) (مفتاح: کلید)، (افلاک: آسمان)، (پیدا کرد: آفرید)

-۳ معنی چند واژه از میان واژه‌های زیر، نادرست است؟

(یقین: بی‌شببه)، (کردگار: آفریننده)، (رزاق: روزی‌خور)، (جان جان: اصل زندگی)، (فضل: روشندی)، (قفا: پنهان)، (گریبان: یقه)،
(بن: ته)، (خجل: شرمنده)، (شکن: زلف)، (صاحب‌بدل: عارف)

- (۱) پنچ
- (۲) چهار
- (۳) سه
- (۴) دو

-۴ در کدام گزینه، یکی از معانی واژه نادرست است؟

- (۱) گلبن: بوته‌گل، گل سرخ، بین بوته‌گل
- (۲) خیره: سرگشته، لجوج، بیهوده

- (۱) غله: شور، غوغاء، خشم
- (۲) هنگامه: غوغاء، شلوغی، جمعیت مردم

-۵ معنای درست واژه‌های «یله، زهره، گلبن، نادره» به ترتیب در کدام گزینه آمده است؟

- (۱) رها، جرئت، بوته‌گل، بی‌مانند
- (۲) آزاد، گستاخی، گلبرگ، عجیب
- (۳) آزاد، گستاخی، گلبرگ، عجیب
- (۴) رسته، شهامت، گل سرخ، بی‌کس

-۶ در کدام گزینه، معنی دو واژه نادرست است؟

- (۱) (همسری: برابری)، (نمط: دارای روش)، (پیرایه: زیور)
- (۲) (خلصلت: خوبی)، (حقا: به راستی)، (حقارت: کوچکی)

- (۱) (سهمگن: سنگین)، (هنگامه: غوغاء)، (شکن: سُست)
- (۲) (معركه: میدان جنگ)، (دمیدن: روییدن)، (خیره: آسوده)

-۷ در میان واژه‌های زیر، معنای چند واژه، درست است؟

(غافل: بی‌خبر) (خیره: بیهوده)، (برازندگی: تابندگی)، (نیلوفری: لاچوردی)، (بحر: دریا)، (هنگامه: جمعیت مردم)، (پیرایه: زیبا)، (نادره: بی‌نظیر)،
(تیزیا: سریع)، (تعلل: بهانه‌آوردن)، (برزدۀ: درمانده)، (نفس: وجود)

- (۱) هفت
- (۲) هشت
- (۳) نه
- (۴) پنجم

-۸ در کدام عبارت، معنی واژه مشخص شده نادرست آمده است؟

- (۱) گرچه چشیدن آن، کام را خوش آید، لکن عاقبت به هلاک کشد و از دست برود. (دهان)

- (۲) گمان بردنند که کرم شبتاب، آتش است، بر آن هیزم نهادند و می‌دمیدند. (می‌خروشیدند)

- (۳) جملگی از اقدام وی خیره ماندند؛ وی را ستدند و ایزد را شکر گزارند. (سرگشته)

- (۴) عمل ایشان، راست آن را ماند که عطر بر آتش نهد و فواید آن به دیگران رسد. (عیناً)

-۹ معنی واژه «راست» در کدام گزینه با معنی واژه «راست»، در بیت زیر، برابر می‌کند؟

- (۱) داده تنفس برو قلن ساحل، یله
- (۲) هیچ عاشق، سخن سخت به معشوق نگفت
- (۳) بگذر ای پیر مغان از وادی ارشاد ما
- (۴) بر زبان بسود مرا آنچه تو را در دل بود
- (۵) گرتمای تمامی چو هلال است تو را

- (۱) راست بـه مانند یکـی زلزلـه

- (۲) گل بخندید کـه از راست نزنـجـیـم ولـی

- (۳) تیر کـج هرـگـز نـگـرـدـد رـاست اـز زـورـ کـمانـ

- (۴) رـاست چـون سـوسـن وـگـل اـز اـثـر صـحبـت پـاـکـ

- (۵) اـز تـواـضـع قـد خـمـگـشـتـة خـود رـاستـ کـنـی

۱۹- در متن زیر، چند غلط املایی وجود دارد؟

«سپاس، خدای خلاق و رزاق را که قدرت او بر رخسار پر فروغ روز، نمایان است. آفریدگاری که به فضل خویش، در فترت کاینات، حیاط و زندگی بخشید و عجایب و قرایب بسیار در کارگاه هستی، به ظهور رسانید و آدمیان را به فضیلت نطق و مزیت عقل، از دیگر حیوانات ممیز گردانید.»

(۴) چهار

(۳) سه

(۲) دو

(۱) یک

۲۰- در متن زیر چند غلط املایی و رسم الخطی به چشم می خورد؟

«از جمله مثنوی های مهم عطار که انتساب آن به اوی محقق است، یکی الهی نامه است. این منظومه، در حقیقت، مجموعه ای است از قصه های کوتاه منظوم و اساس آن مبتنی است بر گفت و شنود پدری با پسران خود که بیهوده طالب چیزهایی می شوند که حقیقت آنها با آنچه عame از آنها استنباط و ادراک می کنند، فرق دارد. اگر نظری در این اثر گران سنگ بیافکنیم، صرف نظر از طرح و قالب، حیات و حرکتی که در ابیات آن دیده می شود، قابل توجه است.»

(۴) چهار

(۳) سه

(۲) دو

(۱) یک

۲۱- در متن زیر، غلط املایی دیده می شود.

«خاستگاه شعر نیما اجتماع و طبیعت است. تعقل در شعر او برای کسی مطرح است که با فکری فارغ از تعصب، آماده پذیرش تحول مطلوب در شعر و ادب باشد؛ خاصه که زندگی بر تلاطم و متغیر امروز، ناگزیر برخی تحولات را در همه زمینه ها رقم می زند. برای صید گهرهای بهر معانی شعر در هر غالب و صورتی که باشد، شناخت و درک محیط اجتماعی شاعر نقش بهسزایی دارد.»

(۴) چهار

(۳) سه

(۲) دو

(۱) یک

۲۲- در متن زیر، املای کدام واژه غلط است؟

«الهی، یقینی بخش که در چاه زلت و خواری نیفتم، علمی ده که در آن، آتش هوا و هوس نباشد؛ رحمتی نازل کن که از ثواب آخرت محروم نگردم. نفسی ده که حلقة بندگی تو در گوش کند و جانی ده که زهر حکمت تو نوش کند. الهی مرا دردی است که بھی مباد پس این درد مرا صواب است؛ با خرسندي دردمندي به درد خود کسی را چه حساب است؟!»

(۴) صواب

(۳) ثواب

(۲) زلت

(۱) خواری

۲۳- املای کدام گزینه به ترتیب، برای جاهای خالی بیت زیر، مناسب است؟

گفتانه این خواهم نه آن، دیدار حق خواهم عیان

آتش شود، من در روم لقا

(۴) بهر - بهر

(۳) بحر - بحر

(۲) بحر - بهر

(۱) بحر - بهر

۲۴- در کدام بیت، غلط املایی به چشم می خورد؟

(۱) تو تبار و اصل و خویشم بوده ای

(۲) گفت منکر گشتهای خلاق را

(۳) ذهی مثل تو را نادیده عالم

(۴) قصدشان تفرق اصحاب رسول

۲۵- در کدام بیت، غلط املایی وجود ندارد؟

(۱) چو زور و زهره نباشد، صلاح و اسب چه سود؟

(۲) اگر چه زین نمط صد عالم اسرار

(۳) گر بی خبران و عیب‌گویان از پس

(۴) غو پاسبان خواست چون زلزله

❖ دستور زبان ❖

۲۶- در کدام گزینه، «ترتیب اجزای جمله» رعایت شده است؟

(۱) الهی، فضل خود را یار ماکن

(۲) تویی خلاق هر پیدا و پنهان

(۳) زهی گویا ز تو کام و زبانم

(۴) فروغ رویت اندازی سوی خاک

۲۷- در همه گزینه ها به جز گزینه جمله ای با الگوی «نهاد + مستند + فعل» یافت می شود.

غلغله زن، چهره نما، تیز پا

تاج سر گلبن و صحرا منم

باغ، ز من صاحب پیرایه شد

خویشتن از حداثه برتر کشد

(۱) گشت یکی چشمه ز سنگی جدا

(۲) گفت: در این معزکه یکتا منم

(۳) ابر ز من، حامل سرمایه شد

(۴) خواست کز آن ورطه، قدم درکشد

- ۲۸- در کدام گزینه، همه فعل‌ها «مفعول پذیر» هستند؟

- (۱) چون بدَّوْم، سبزه در آغوش من
- (۲) چون بگشایم ز سرِ مو، شکن
- (۳) گه به دهان بزرده کف چون صدف
- (۴) چشمه کوچک چوبه آنجار سید

- ۲۹- الگوی جمله دوم بیت زیر، در کدام گزینه، نمایش داده شده است؟

«زین نقطه، آن مسَت شده از غرور رفت و ز مبدأ چو کمی گشت دور»

- (۱) نهاد + فعل
- (۲) نهاد + مفعول + فعل
- (۳) نهاد + مسنده + فعل
- (۴) نهاد + متمم + فعل

- ۳۰- در همه گزینه‌ها به جز گزینه «مفعول» دیده می‌شود.

- (۱) یکی قطره باران ز ابری چکید
- (۲) که جایی که دریاست، من کیستم
- (۳) چو خود را به چشم حقارت بیدید
- (۴) بلندی از آن یافت، کاو پست شد

- ۳۱- در بیت زیر، نقش «مراجع ضمیر پیوسته» کدام است؟

«گل از شوق تو خندان در بهار است

- (۱) نهاد
- (۲) متمم
- (۳) مسنده
- (۴) مضافق‌الیه

- ۳۲- در کدام گزینه، نقش واژه مشخص شده، با بقیه متفاوت است؟

- (۱) چو در وقت بهار آبی پدیدار
- (۲) تویی خلاق هر پیدا و پنهان
- (۳) گل به همه زنگ و برازندگی
- (۴) گفت: در این معزکه، یکتا منم

- ۳۳- در کدام گزینه، نقش دستوری واژه مشخص شده، نادرست است؟

- (۱) هر آن وصفی که گویم، بیش از آنی
- (۲) فروغ رویت اندازی سوی خاک
- (۳) قطره باران که درافتده بخاک
- (۴) راست به مانند یکی زلزله

- ۳۴- در همه گزینه‌ها به جز گزینه ردیف «را نشانه» «مفعول» است.

- (۱) آب را قول تو با آتش اگر جمع کند
- (۲) همه دانند که من سبزه خط دارم دوست
- (۳) سرو بگذار که قدمی و قیامی دارد
- (۴) بر حدیث من و حسن تو نیفزايد کس

- ۳۵- در بیت زیر، گروه اسمی مشخص شده، دارای چه نقشی است؟

«چو در رویت بخندد گل، مشـو در دامش ای ببل

- (۱) نهاد
- (۲) مفعول
- (۳) مسنده
- (۴) قید

- ۳۶- نقش اجزای مشخص شده در بیت زیر، به ترتیب در کدام گزینه آمده است؟

قدسیان گویی که شـعـر حافظ از بر می‌کنند»

- (۱) نهاد، مفعول، مفعول
- (۲) قید، مفعول، مفعول
- (۳) نهاد، قید، مفعول
- (۴) قید، نهاد، مفعول

صـبـحـدـمـ اـزـ عـرـشـ مـیـآـمدـ خـروـشـیـ، عـقـلـ گـفتـ

- (۱) نهاد، مفعول، مفعول
- (۲) قید، مفعول، مفعول

- ۳۷- در کدام گزینه، دو فعل «مفعول پذیر» دیده می‌شود؟

- (۱) گل سرخ، روزی ز گرما فسرد
- (۲) ننوشید یک قطره زان آب پاک
- (۳) مرا دوش مهتاب بویید و رفت
- (۴) بگیرد خوشی، جای پژمردگی

(المهداد ادب)

- ۲) پرستار، مرد را از تولد پرسش آگاه کرد.
۴) تو را دیدم که از دور، برایم دست تکان می‌دادی.

۴۹- در کدام گزینه، تعداد «مفعول» بیشتر است؟

- ۱) گفتم: در دل، امید و بر لب، خنده داشته باشید.
۳) کتاب را در کیف و مداد را در جامدادی بگذارید.

قلمه‌رو ادب

۵۰- در کدام بیت آرایه «حس‌آمیزی» دیده می‌شود؟

- ۱) آب شیرین چون نبیند مرغ کور
۲) نهال بختی کز باغ دولت نبرند
۳) گرانمایه هم شاد و هم نیکمرد
۴) زبان کرد گویا و دل کرد گرم

۵۱- در همه گزینه‌ها به جز گزینه آرایه «حس‌آمیزی» یافت می‌شود.

از کریمی گوییا در گوش‌های بوبی شنید
آنچه استاد ازل گفت بگو می‌گوییم
بادگاری که در این گنبد دوار بماند
چشم‌گویا، عذر می‌خواهد لب خاموش را

- ۱) بالبی و صد هزاران خنده آمدگل به باغ
۲) در پس آینه، طوطی صفتمن داشته‌اند
۳) از صدای سخن عشق ندیدم خوش تر
۴) در جواب هر سؤالی حاجت گفتار نیست

۵۲- کدام ایيات با آرایه «حس‌آمیزی» آراسته شده‌اند؟

- الف) گر بگریم تر شود دامن مرا
ب) زین ترش رو، خاک صورت‌ها کنیم
ج) از لطفاً و آن سخن چرب، کرد
د) آمد از پرده به مجلس، عرقش پاک کنید
۱) الف - ب ۲) ب - ج

۵۳- در کدام بیت، کلمه «جهان» در معنای مجازی به کار رفته است؟

هم رونق زمان شمانیز بگذرد
در خرابات بگویید که هشیار کجاست
معشوق به جز تودر جهان کیست
وگرنه روی زیبا در جهان هست

- ۱) هم مرگ بر جهان شمانیز بگذرد
۲) هر که آمد به جهان، نقش خرابی دارد
۳) ای شاهد شاهدان عالم
۴) مرا خود با تو چیزی در میان هست

۵۴- در همه بیت‌ها به جز بیت آرایه «مجاز» دیده می‌شود.

شمرنده ره روی که عمل بر مجاز کرد
فرصت عیش نگهدار و بزن جامی چند
که ما دو عاشق زاریم و کار ما زاری است
آتشی بود در این خانه که کاشانه بسوخت

- ۱) فردا چو پیشگاه حقیقت شود پدید
۲) چون می‌از خم به سبو رفت و گل افکند ناقاب
۳) بنال بلبل اگر با منت، سر یاری است
۴) سینه از آتش دل در غم جانانه بسوخت

۵۵- واژه «سینه» در همه گزینه‌ها به جز گزینه در معنای مجازی به کار رفته است.

آتشی بود در این خانه که کاشانه بسوخت
خورشید، شعله‌ای است که در آسمان گرفت
دست غیب آمد و بر سینه نامحرم زد
مرد این بارگران نیست دل مسکینم

- ۱) سینه از آتش دل در غم جانانه بسوخت
۲) زین آتش نهفته که در سینه من است
۳) مدعی خواست بیاید به تماش‌گاه راز
۴) سینه تنگ من و بار غم او هیهاتا

۵۶- در کدام بیت، قافیه، «جناس» دارد؟

ز رحمت، یک نظر در کار ما کن
حقیقت، پرده برداری ز رخسار
عجایب نقش‌های سازی سوی خاک
توبی هم آشکار، هم نهانم

- ۱) الهی فضل خود را یار ما کن
۲) چو در وقت بهار آیی پدیدار
۳) فروغ رویت اندازی سوی خاک
۴) زمی گویا ز تو، کام و زبانم

۱. توفیق الهی، نیکویی، هدیه

- ۶۶- ترتیب چینش آرایه‌های «اغراق، مجاز، استعاره، جناس و کنایه» در ایات کدام گزینه آمده است؟
- غلغله‌زن، چهره‌نما، تیزپا
گاه چو تیری که رود بر هدف
دیده سیه کرده، شده زهره‌در
با غ ز من، صاحب پیرایه شد
کیست کند با چو منی همسری؟
- (۱) ب، ه، ج، د، الف
(۲) ج، ه، د، الف، ب
(۳) ب، ج، د، الف، ه
(۴) ب، ه، ج، د، الف
- الف) گشت یکی چشمۀ ز سنگی جدا
ب) گه به دهان، برزه کف چون صدف
ج) نعره برآورده، فلک کرده کر
د) ابر ز من، حامل سرمایه شد
ه) در بُن این پرده نیلوفری
- ۶۷- در کدام گزینه، آرایه «حسن تعلیل» (آوردن دلیل زیبا و شاعرانه) دیده می‌شود؟
- حقیقت، پرده برداری ز رخسار
عجایب نقش‌ها سازی سوی خاک
از آتش رنگ‌های بی‌شمار است
توبی خلاق هر دانا و نادان
- (۱) چو در وقت بهار آیی پدیدار
(۲) فروغ رویت اندازی سوی خاک
(۳) گل از شوق تو خندان در بهار است
(۴) توبی رزاق هر پیدا و پنهان
- ۶۸- در کدام بیت، تمامی آرایه‌های «تشخیص، تشبيه، حس‌آمیزی و تناسب» دیده می‌شود؟
- گوشۀ‌ای بنشینم و چون شمع، بی‌پروا بگریم
مرا به چرب‌زبانی شکار نتوان کرد
من همان گنجم که در ویرانه پنهانم کنند
بینمت رقص‌کنان بر سر قربانی خویش
- (۱) در سکوت شامگاهان بر مزار آرزوها
(۲) فریب شمع چو پروانه خورده‌ام بسیار
(۳) در خراب آباد گیتی ناشناس افتاده‌ام
(۴) جان چو پروانه به پای تو فشنام که چو شمع
- ۶۹- ترتیب آرایه‌های «کنایه، تلمیح، جناس، واج‌آرایی و حس‌آمیزی» در ایات کدام گزینه دیده می‌شود؟
- نظر از جمع به شمع است چو پروانه مرا
پیش پای خود چراغ شبروان عشق را
مرغی زگلشن تو نیامد به دام ما
بگذار بر این مرغ گرفتار بگریم
آه اگر مور به فریاد سلیمان نرسد
- (۱) آشنایی به کسی نیست در این خانه مرا
(۲) نیست غیر از گرم رفتاری در این ظلمت سرا
(۳) در راه انتظار بسی چشم دوختیم
(۴) مرغ دل من بر زد و افتاد به دامش
(۵) در مقامی که ضعیفان کمر کین بندند
- (۶) ب، الف، د، ج، ه
(۷) ب، الف، ج، د، ه
(۸) ج، ه، د، ب، الف
(۹) ج، ه، د، ب، الف
- ۷۰- در کدام گزینه، علاوه بر «تضاد»، از «تلمیح» نیز استفاده شده است؟
- تا دل مرده مگر زنده کنی، کاین دم از اوست
خنک آن زخم که هر لحظه مرا مرهم از اوست
ساقیا باده بد شادی آن، کاین غم از اوست
که بر این در همه را پشت عبادت خم از اوست
- (۱) به غنیمت شمر ای دوست، دم عیسی صبح
(۲) زخم خونینم اگر بشه نشود، بی باشد
(۳) غم و شادی بی‌عارف چه تفاوت دارد
(۴) پادشاهی و گدایی بی‌ما یکسان است
- ۷۱- آرایه‌های بیت زیر در کدام گزینه به درستی آمده است؟
- گرچه با پیر و جوان، چون شکر و شیر شدیم»
۲) مراءات نظری، تشخیص، کنایه
۴) مراءات نظری، تشبيه، تشخیص
- (۱) کس ندیدیم که تلخی نشندیم از او
(۲) تضاد، تشبيه، حس‌آمیزی
(۳) تضاد، حس‌آمیزی، استعاره
- ۷۲- در کدام بیت، آرایه «حس‌آمیزی» به کار نرفته است؟
- تا از مژه هر ساعت لعل تَت افشارنم
تلخی که از زبان تو آید، شنیدنی است
بوی گل باشد دلیل گلستان
بوی محبت از نَقَمَه می‌توان شنید (صفیر؛ صدا)
- (۱) با من به سلام خشک، ای دوست، زبان ترُن
(۲) ماساگرچه مرد تلخ شنیدن نهایم، لیک
(۳) تا تو را آن بوکشد سوی جنان
(۴) آن بلبلم که چون کشم از دل صفير گرم
- ۷۳- در کدام بیت آرایه «حس‌آمیزی» مشهود نیست؟
- کاین کرامت سبب حشمت و تمکین من است
تا کار به رنگینی گفتار کشیده است
شیرین‌سخنی نی ز لب بار کشیده
هیچ کس بویی ز می‌در شیشه ساغر ندید
- (۱) دولت فقر خدایا به من ارزانی دار
(۲) صد میکده خون بیش کشیده است لب من
(۳) بی‌چشمۀ نوشی نشود ناله گلوسووز
(۴) نشئۀ دیدار ساقی، رونق مستی شکست

(السانی ۸۷)

(تمرين ۸۵)

(انسانی ۸۶)

تا نباشد در پس دیوار گوش
وی زبان، هم رنج بی درمان تویی
چو آتش، تیشه میزد، کوه می شفت
نشاید پس از مرگش الحمد خواند

۷۴- در همه بیت‌ها به جز بیت «مجاز» مشهود است.

- (۱) پیش دیوار آنچه گویی هوش دار
- (۲) ای زبان، هم گنج بی پایان تویی
- (۳) به یاد روی شیرین، بیت می گفت
- (۴) اگر رفت و آثار خیرش نماند

(هلن ۸۵)

شب تاریک، فروزنده سحرها دارد
دشنام تلخ هم به دعاگو نمی‌رسد
که شمع هم دم مردن، وصیتی دارد
از تکهت (بیوی خوش) خود نیست به هر حال جداگل

۷۵- در همه ایيات به جز بیت آرایه «حس‌آمیزی» به کار رفته است.

- (۱) آخر این ناله سوزنده اثراها دارد
- (۲) زان لب که مژده نفس‌ش آب زندگی است
- (۳) ز اضطراب دل و لکنت زبان پیداست
- (۴) رنگین سخنان در سخن خویش نهان‌اند

(فاجر (کشیده ۸۴)

به سلام خشک خوش کن دل ناتوان ما را
عاشق آن نیست که این نکته مسلم دارد
جان در طمع لعل شکرخای تو افتاد
سخن، گره نگشاید چو طبع، بسته بود

۷۶- در همه ایيات به جز بیت آرایه «حس‌آمیزی» مشهود است.

- (۱) به زبان چرب جانا بنواز جان ما را
- (۲) گرمکر سخن تلخ بگوید معشووق
- (۳) دل در طلب خنده شیرین تو خون شد
- (۴) ز طبع خسته من، عذر خامشی مپذیر

(آیان ۸۴)

- (۲) همچون بنفسه سر به گریبان کشیده‌ام
- (۴) نالم به دل چو نای، من اندر حصار نای

۷۷- در کدام عبارت، آرایه «مجاز» هست؟

- (۱) از دیگران حدیث جوانی شنیده‌ام
- (۳) در سینه‌ام هزار خراسان نهفته است

(المپیاد ادبی)

- (۲) این بوته‌ها و اسلیمی‌ها چه می‌خواهند بگویند؟
- (۴) بید مجnoon، زلفهای خود را بر او افشارنده است.

۷۸- در تمام گزینه‌ها «تشخیص» به کار رفته است به جز

- (۱) روز در آغوش آسمان زیبا بدرود حیات گفت.
- (۳) اصفهان، مانند شاهزاده افسون شده افسانه‌های است.

(المپیاد ادبی)

او فتاد از کف آن بی‌فرهنگ
بی برداشتی دل، آهنگ
اید آهسته برون این آهنگ:
وای، پای پسرم خورد به سنگ

۷۹- در کدام گزینه، شاعر از «حس‌آمیزی» بهره بوده است؟

- (۱) آن دل گرم که جان داشت هنوز
- (۲) از زمین، باز چو برباخت، نمود
- (۳) دید کز آن دل آغشته به خون
- (۴) آه، دست پسرم یافت خراش

تا زمین ادبیات

۸۰- کتاب «الهی نامه» به و خالق آن، است.

- (۱) نظم - مولوی
- (۲) نثر - مولوی

۸۱- شعر زیر، در چه «قالبی» سروده شده است و «سراینده» آن کیست؟

- خجل شد چو پهنهای دریا بدید
گر او هست، حقا که من نیستم
صفد در کنارش به جان پرورید
در نیستی کوفت تا هست شد»
- قطعه - ناصرخسرو
- ۳) مثنوی - ناصرخسرو
- ۴) نثر - عطّار

- یکی قطره باران زابری چکید
که جایی که دریاست، من کیستم؟
چو خود را به چشم حقارت بدید
بلندی از آن یافت، کاو پست شد
- (۱) مثنوی - سعدی
- (۲) قطعه - سعدی

قلمرو فکری

۸۲- بیت «به نام کردگار هفت افلاک / که پیدا کرد آدم از کفی خاک» با کدام گزینه ارتباط معنایی ندارد؟

- (۱) به نام خداوند بینش‌طراز
- (۲) خداوند هفت آسمان و زمین
- (۳) آدمی را ز خاک پیدا کرد
- (۴) خدایا چنان کن سرانجام کار

۸۳- بیت «به نام کردگار هفت افلاک / که پیدا کرد آدم از کفی خاک» با کدام گزینه قرابت معنایی دارد؟

- (۱) خدا گر ز حکمت بنند دری
- (۲) خلاف طریقت بود کاولیا
- (۳) خداوند ناهید و گردان سپهر
- (۴) به بینندگان آفریننده را

۸۴- بیت کدام گزینه با سایر ابیات قرابت معنایی ندارد؟

ز رحمت، یک نظر در کار ماکن
که محبت صادق آن است که پاکباز باشد
فروپشته کارش به بخشش گشای
که دعای درمندان ز سر نیاز باشد

- (۱) الهی، فضل خود را یار ماکن
- (۲) ز محبت نیازم که نظر کنم به رویت
- (۳) به درویش محتاج بخشش نمای
- (۴) به کرشمه عنایت نظری به حال ماکن

۸۵- بیت «الهی، فضل خود را یار ماکن / ز رحمت، یک نظر در کار ماکن» با کدام بیت قرابت معنایی ندارد؟

زان که عدل او بلا و فضل او دفع بلاست
کز عدل تو به فضل تو می آورد پناه
علم و فضل عالمان تا حشر گردد پایدار
ور عدل کنی شوم به یکباره هلاک

- (۱) خوف ما از عدل بزدن و رجا از فضل اوست
- (۲) با او به فضل کار کن ای مفضل کریم
- (۳) ظلم بر باد اندر آید عدل گردد برقرار
- (۴) گر فضل کنی ندارم از عالم باک

۸۶- بیت «تویی رُّزاقِ هر پیدا و پنهان / تویی خلائقِ هر دانا و نادان» با کدام بیت ارتباط معنایی کمتری دارد؟

مرغ هوا را نصیب و بندنه نوازی
ز نادان نگیری ز دانا نرنجی
گبر و ترسا وظیفه خور داری
به تن آدمی با سروش آفرید

- (۱) از در بخشندگی و بندنه نوازی
- (۲) چو دانا و نادان شدند از تو شادان
- (۳) ای کریمی که از خزانه غیب
- (۴) خدایی که در مفرز هوش آفرید

۸۷- کدام گزینه با بیت «زهی گویا ز تو، کام و زبانم / تویی هم آشکارا، هم نهانم» ارتباط معنایی ندارد؟

بی عنایات خدا هیچیم هیچ
که گویا و بینا کند خاک را
بلبل یویا شدم چون گل و گلزارم اوست
این فَرَ شد کز شکستن، یک دهن، گویا شدم

- (۱) این همه گفتیم لیک اندر بسیج
- (۲) سپاس آفریننده پاک را
- (۳) طوطی گویا شدم چون شکرستانم اوست
- (۴) گرچه بیدل، شیشه من از فلک آمد به سنگ

۸۸- بیت «چو در وقت بهار آیی پدیدار / حقیقت، پرده برداری ز رُخسار» با کدام بیت قرابت معنایی ندارد؟

در تجلی است یا اولی الاصار
چمن ز عشق رخ یار لالهافشان شد
وظیفه گر بر سر مصرفش گل است و نبید(شراب)
مست از خانه برون تاخته‌ای یعنی چه

- (۱) یار بی پرده از در و دیوار
- (۲) بهار آمد و گلزار نورباران شد
- (۳) رسید مژده که آمد بهار و سبزه دمید
- (۴) ناگهان پرده برانداخته‌ای یعنی چه

۸۹- کدام گزینه پیام متفاوتی دارد؟

حقیقت، پرده برداری ز رُخسار
عجایب نقش‌ها سازی سوی خاک
روشن تر از جمال بتان طرز باد
عین آتش شد از آن غیرت و برآدم زد

- (۱) چو در وقت بهار آیی پدیدار
- (۲) فروغ رویت اندازی سوی خاک
- (۳) از جلوه وجود تو ظلمت‌سرای خاک
- (۴) جلوه‌ای کرد رُخت دید ملک عشق نداشت

۹۰- بیت «این همه نقش عجب بر در و دیوار وجود / هر که فکرت نکند نقش بود بر دیوار وجود» با کدام گزینه ارتباط کمتری دارد؟

حسن و جمال دلکش دلدار بنگردید
عجایب نقش‌ها سازی سوی خاک
از آتش رنگ‌های بی‌شمار است
از پای تابه سر همه سمع و بصر شدم

- (۱) از پای تابه سر همگی دیده‌ها شوید
- (۲) فروغ رویت اندازی سوی خاک
- (۳) گل از شوقِ تو خندان در بهار است
- (۴) تارفتش بینم و گفتش بنگرم

۹۱- بیت «فروغِ رویت اندازی سوی خاک / عجایب نقش‌ها سازی سوی خاک» با کدام بیت قرابت معنایی کمتری دارد؟

- ۱) عجب علمی است علم هیئت عشق
 ۲) این همه نقش عجب بر در و دیوار وجود
 ۳) عجب است اگر توانم که سفر کنم ز کوت
 ۴) عاشقم بر لطف و بر قهرش به جد

۹۲- بیت «گل از شوق تو خندان در بهار است / از آتش رنگ‌های بی‌شمار است» با کدام گزینه قرابت کمتری دارد؟

- ۱) گل آن جهانی است نگنجد در این جهان
 ۲) ز آب بی‌رنگ صدهزاران رنگ
 ۳) عیار شوق بلبل را نمی‌دانم همین دانم
 ۴) گل از پی قدم تو در گلشن آمداست

۹۳- بیت «گل از شوق تو خندان در بهار است / از آتش رنگ‌های بی‌شمار است» با کدام گزینه قرابت معنایی دارد؟

- ۱) ای گل بوستان سراز پس پرده‌ها برآ
 ۲) از اشتیاق روی تو ای نوبهار حسن
 ۳) گل نعمتی است هدیه فرستاده از بهشت
 ۴) ای گل فروش گل چه فروشی به جای سیم

۹۴- بیت «هر آن وصفی که گویم، بیش از آنی / یقین دانم که بی‌شک، جانِ جانی» با کدام بیت ارتباط معنایی کمتری دارد؟

- ۱) نتوان شبه تو گفتن که تو در فهم نگنجی
 ۲) نور وی آرایش بود همه
 ۳) اصل ایمان بگو عنایت حق
 ۴) شرح گل گفتیم از بهر خدا

۹۵- بیت «هر آن وصفی که گویم، بیش از آنی / یقین دانم که بی‌شک، جانِ جانی» با کدام بیت قرابت معنایی دارد؟

- ۱) هر نعوت که در وصف مثالش بشنودم
 ۲) هر چه‌گویند آخری دارد به غیر از حرف عشق
 ۳) با وصف تو لا نبئ بعدي
 ۴) چند گویی که وصف خواجه بگوی

۹۶- بیت «نمی‌دانم، نمی‌دانم، الهی / تو دانی و تو دانی، آنچه خواهی» با همه گزینه‌ها قرابت معنایی دارد یه جز بیت

- ۱) مرا گویی چه سانی من چه دانم
 ۲) تو حکیمی تو عظیمی تو کریمی تو رحیمی
 ۳) من چگونه هوش دارم پیش و پس
 ۴) تو کی دانی که لیلی چون نکویی است

۹۷- بیت «نمی‌دانم، نمی‌دانم، الهی / تو دانی و تو دانی، آنچه خواهی» با کدام گزینه قرابت معنایی دارد؟

- ۱) چگونه یک قدم از خویشتن نهادم ببرون
 ۲) ندانم از چه سبب رنگ آشنایی نیست
 ۳) گنه‌کارم ز فعل خود گنه‌کار
 ۴) چو عاشق می‌شدم گفتم که بردم گوهر مقصود

۹۸- بیت «گشت یکی چشم‌ه ز سنگی جدا / غلغله‌زن، چهره‌نما، تیزپا» با کدام بیت قرابت معنایی کمتری دارد؟

- ۱) بیامد به کردار باد دمان
 ۲) خرامان بشد پیش آب روان
 ۳) سالکان خودنمایانه بیابان می‌کنند
 ۴) خروشان، ژرف، بی‌پهنا، کفالود

۹۹- بیت «گشت یکی چشمه ز سنگی جدا / غلغله‌زن، چهره‌نمای، تیز پا» با کدام بیت قرابت بیشتری دارد؟

- ۱) می‌رفت سرشکریز و رنجور
- ۲) رفت از پس آهوان شتابان
- ۳) می‌رفت و نگه نکرد با من
- ۴) او می‌رود دامن‌کشان من زهر تنهایی‌چشان

۱۰۰- توصیف مطرح شده در بیت «گه به دهان، بروزده کف چون صدف / گاه چو تیری که رود بر هدف» با کدام بیت ارتباط معنایی ندارد؟

- ۱) به بال و پر مرو از ره که تیر پرتای
- ۲) تا هست ز شصت دور در سرعت
- ۳) خوشان زرف بی‌پهنا کفالود
- ۴) از اول امروز چو آشفته و مستیم

۱۰۱- بیت «گه به دهان، بروزده کف چون صدف / گاه چو تیری که رود بر هدف» با کدام بیت قرابت بیشتری دارد؟

- ۱) عالمی در حمایت کف توست
- ۲) کف دریاست صورت‌های عالم
- ۳) آن یکی بر دهان کف آورده
- ۴) از کف ساقیان دریاکف

۱۰۲- مفهوم بیت «گفت: درین معركه، یکتا منم / تاج سر گلبن و صحرا، منم» از کدام بیت دورتر است؟

- ۱) نیست اقلیم سخن را بهتر از من پادشا
- ۲) بگماشت بلای تاج بر کشور خویش
- ۳) پس برآمد پوستش رنگین شده
- ۴) بر راستی بال نظر کرد و چنین گفت

۱۰۳- مفهوم بیت «گفت: درین معركه، یکتا منم / تاج سر گلبن و صحرا، منم» از کدام بیت بیشتر قابل برداشت است؟

- ۱) کسی جواهر تاج تو را نخواهد برد
- ۲) بر فرق روزگار تویی تاج ملکبخش
- ۳) ز روز معركه گر نصرت انتظار کند
- ۴) شکوه تاج سلطانی که بیم جان در او درج است

۱۰۴- بیت «چون بِدَوْم، سبزه در آغوش من / بوسه زند بر سر و بر دوش من» با کدام بیت ارتباط مفهومی دارد؟

- ۱) دلپذیر است ز نزدیکی گل نشتر خار
- ۲) ماهی و مرغ ز محبوب خدا باخبرند
- ۳) محبوب خود و محبت خویشیم
- ۴) شد نامه محبوب خط بندگی من

۱۰۵- مفهوم کدام گزینه متفاوت است؟

- ۱) جامی است که عقل آفرین می‌زندش
- ۲) عکبه منم، قبله منم، سوی من آرید نماز
- ۳) چون بِدَوْم، سبزه در آغوش من
- ۴) بوسه‌ای زان دهن تنگ بده یا بفروش

۱۰۶- بیت «چون بگشایم ز سر مو، شَكَن / ماه ببیند رخ خود را به من» با کدام گزینه هیچ مفهوم و تصویرسازی مشترکی ندارد؟

- ۱) بگشود گره ز زلف زرтар
- ۲) زلف بر باد مده تانده بربادم
- ۳) ای ز شوخی‌های حسنت محو پیچ و تابها
- ۴) بالای خود در آینه چشم من ببین

۱. آب‌سوار

۲. عماری: کجاوه، اتاقک چوبی که پشت شتر می‌گذارند و سوار می‌شوند.

۱۲۴- مفهوم بیت «چو خود را به چشم حقارت بدید / صدف در کنارش به جان پرورید» با کدام گزینه ارتباطی ندارد؟

مشکل این کار نکردن حل
هرگز نخورد آب زمینی که بلند است
به مور تقویتش قدرت سلیمان داد
قطره باران ماگوهر یکدane شد

- (۱) روش آموختگان ازل
- (۲) افتادگی آموز اگر طالب فیضی
- (۳) به ذره تربیتش کار آفتاب آموخت
- (۴) گریه شام و سحر شکر که ضایع نگشت

۱۲۵- باور کهن موجود در بیت «چو خود را به چشم حقارت بدید / صدف در کنارش به جان پرورید» در مورد «قطره باران»، در کدام گزینه دیده نمی‌شود؟

که قطره قطره باران چو با هم آمد، جوست
قطره باران ماگوهر یکدانه شد
قطره‌های دل و جان، جمله، به یکبار دهید
صد حباب اینجا ز بی‌مغزی سر خود را شکست

- (۱) حقیر تا نشماری تو آب چشم فقیر
- (۲) گریه شام و سحر شکر که ضایع نگشت
- (۳) قطره چون در و گهر می‌شود از جوشش بحر
- (۴) تا کدامین قطره گردد قلبل تاج گهر

۱۲۶- پیام بیت «بلندی از آن یافت کاو پست شد / در نیستی گوفت تا هست شد» از همه گزینه‌ها به‌جز برداشت می‌شود.

زان که افتادگی اینجا مدد جاه شود
می‌رود منزل به منزل جاده با افتادگی
مه نو فربه‌ی از پهلوی لاغر گیرد
قطره را شد سوی دریا رهنما افتادگی

- (۱) «اوحدی» بر درش افتادگی از دست مده
- (۲) بی نیاز است از دلیل و رهنما افتادگی
- (۳) عاشق از نیستی آبستن هستی گردد
- (۴) کرد شبنم را به خورشید آشنا افتادگی

۱۲۷- مفهوم عبارت «تا راست، تمام نشده، دروغ نگویم» از کدام بیت دورتر است؟

صدق پیش آر که اخلاص به پیشانی نیست
جامه کس سیه و دلق خود ازرق نکنیم
هیچ عاشق سخن سخت به معشوق نگفت
نید اندر جهان تارچ غم را

- (۱) طاعت آن نیست که بر خاک نهی پیشانی
- (۲) مانگوییم بد و میل به ناحق نکنیم
- (۳) گل بخندید که از راست نرنجیم ولی
- (۴) چو سرو از راستی بر زد علم را

۱۲۸- عبارت «تا مال حلال تمام نشده، حرام نخورم» با کدام بیت ارتباط معنایی دارد؟

نظر حرام بکردن و خون خلق حلال
عشق و رقت^۱ آید از لقمه حلال
بر آتش غم هجران حرام گشت حرام
بی روی توای سروگل اندام حرام است

- (۱) جماعتی که نظر را حرام می‌گویند
- (۲) علم و حکمت زاید از لقمه حلال
- (۳) تن و دلی که بنوشید از این رحیق (شراب) حلال
- (۴) در مذهب ماباشه حلال است ولیکن

۱۲۹- مفهوم عبارت «تا از عیب و گناه خود، پاک نگردم، عیب مردم نگویم» در کدام بیت دیده نمی‌شود؟

کار بد مصلحت آن است که مطلق نکنیم
هر کسی آن دژود عاقبت کار که کشت
ور بود نیز چه شد، مردم بی عیب کجاست
پاک شو اول و پس دیده بر آن پاک انداز

- (۱) عیب درویش و توانگر به کم و بیش بد است
- (۲) من اگر نیکم و گر بد تو برو خود را باش
- (۳) این چه عیب است کز آن عیب خلل خواهد بود
- (۴) غسل در اشک زدم کاهل طریقت‌گویند

۱۳۰- مفهوم عبارت «تا روزی خدا تمام نشده، به در خانه دیگری نروم». در کدام گزینه مشهود نیست؟

بل بسته‌های که بگذری از آبروی خویش
تاكی ز رزق روح به تن اکتفاکنی
گفت بر هر خوان که بنشستم خدا رزاق بود
به سوی عیب چون پویی گرا غیبدان بینی

- (۱) دست طمع چو پیش کسان می‌کنی دراز
- (۲) اطعام، رزق روح و طعام است رزق تن
- (۳) بر در شاهی گدایی نکته‌ای در کار کرد
- (۴) عطا از خلق چون جویی گرا ارمال ده گویی

۱۳۱- مفهوم عبارت «تا قدم به پهشت نگذاشتم، از هوای نفس و شیطان غافل نباشم». از کدام بیت قابل برداشت نیست؟

خلوت میخانه ما را بجو
 فعل من بر دین من باشد گوا
که هر ساعتش قبله دیگر است
پهشت جاودان جای نکوکار

- (۱) گر بهشت جاودان خواهی بیا
- (۲) شیر حقّم نیستم شیر هوا
- (۳) مبر طاعت نفس شهوت پرست
- (۴) پهشت جاودان یلند فردا

۱. رقت: نازک‌دلی، رحم و عطفت

درس یکم: ستایش (به نام کردگار) - چشم - گنج حکمت (خلاصه دانش‌ها)

فارسی 10

قلمرو زبانی

وازگان

زهره: کيسه صفرا (مجاراً جرئت، شهامت)
راست: در اینجا به معنی «درست» ← [راست
به مانند یکی از زلزله]
بعز: دریا
بهر: بهره، سود (بهز: برای)
سه‌مگن (=سه‌مگین): ترسناک، ترس آور، مهیب
نعره: فریاد و فغان، بانگ بلند
حقارت: کوچکی، پستی، خواری
حقاً: به راستی، به درستی، از روی حقیقت
نفس: وجود، ذات، جان
هوا: میل، آرزو، خواهش
هوای نفس: میل و هوس
خلصلت: خوی، خلق، طبع، صفتِ خوب یا بد
حکمت: دانش، علم، پند
صاحب‌دل: عارف، آگاه
صلوات: (جمع صلات)، درودها، نمازها

پیداکردن: آفریدن، به وجود آوردن، آشکار کردن
رحمت: مهربانی، لطف، بخشایندگی
خلاق: آفریننده، خلق‌کننده، آفریدگار
گویا: صفت فاعلی (گوینده، سخن‌گو)
حقیقت: در اینجا به معنی «حقیقتاً، به راستی» ← [حقیقت، پرده برداری زرخسارا]
رخسار: چهره، صورت
عجبیب: (جمع عجیب)، چیزهای شگفت‌آرودیع
شوق: دل بستگی، میل و علاقه شدید، اشتیاق
جان: روح، جوهره و اصل هر چیز (جان جان:
روح اعظم)
عطار: عطرفروش، فروشنده داروهای گیاهی
یکتا: بی‌نظیر، بی‌مانند
برزده: بالا آورده ← [گه به دهان، برزده کف
چون صدف]
زو: مخفف ازاو
دمیدن: روییدن، سرزدن ← [زو بدند بس
گهرتابناک]

ترکیباتی کنای
پرده برداشتن: آشکار کردن
خندان بودن گل: شکفتن گل
نظر در کار کسی کردن: به کسی توجه نمودن
چهره‌نما: خودنمای
تیزیا: سریع و شتابنده
تاج سربودن: مایه افتخار و بزرگی بودن
سر به گریبان بردن: خجالت کشیدن
گوش فلک کر کردن: بانگ بلند برداشتن
قدم در کشیدن: عقب‌نشینی کردن
در نیستی کوییدن: خود را نادیده و ناچیز گرفتن
دیده سیه کردن: خشمگین شدن
زهره در شدن: ترسناک شدن

تابناک: درخشان
گهر: (مخفف گوهر)، هر نوع سنگ قیمتی
مانند مروارید، یاقوت و ...
خجل: شرم‌نگی (خجل: شرم‌نده)
گریبان: یقه، جیب
حامل: حمل‌کننده، صاحب، باربر
پرتو: فروغ و روشنایی، بازتاب نور
بن: پایان، انتها، ته؛ در اینجا به معنی «زیر» ← [درین این پرده نیلوفری]
همسری: برابری، رقابت، زن و شوهری؛ در
اینجا به معنی «برابری و رقابت» ← [کیست
کند با چو منی همسری؟]

واژه‌نامه
افلاک: (جمع فلک)، آسمان، چرخ
فضل: بخشش، کرم، نیکوبی، داشت
رُّزَق: روزی دهنده
نه: آفرین (احسنات، خوشای)
کام: سقف دهان، مجاراً دهان، زبان (آرزو)
فروغ: روشنایی، پرتو
غلغله‌زن: شور و غوغای کنان (غلغله: شور، غoga،
هیاوه)
تیزپا: شتابنده، سریع
معزک: میدان جنگ، جای نبرد
گلبن: بوته گل، گل سرخ، بیخ بوته گل
شکن: پیچ و خم زلف
پیرایه: زیور (زینت)
برازنده: شایستگی، لیاقت
نیلوفری: (صفت نسبی، منسوب به نیلوفر)، به رنگ
نیلوفر؛ در اینجا مقصود از «پرده نیلوفری» آسمان
لاجرودی است. ← [درین این پرده نیلوفری]
نقط: روش، نوع
نادره: بی‌نظیر، بی‌مانند
تله: رها، آزاد (بله دادن؛ تکیه دادن)
هنگامه: غوغاء، دادو، فریاد، شلوغی، جمعیت مردم
ورطه: زمین پست، مهلکه، هلاکت
خبره: سرگشته، حیران، فروماده، لجوج، بیهوده
تعلل: بهانه آوردن، درنگ کردن
فرج: گشایش، گشایش در کار و مشکل
قفا: پس گردن، پشت گردن، پشت
مفتاح: کلید
واژه‌های دیگر
کردگار: آفریننده، خلاق، پروردگار

۱. این واژه در فارسی (۲) در برابر «نمد» به معنای «پارچه‌ای کلتفت که از پشم یا گزک مالیده می‌سازند و از آن، جامه و کلاه و فرش درست می‌کنند». و در فارسی (۳) به معنای «بساط شطرونچ» نیز آمده است.

املا

گروههای املایی با روابط واژگان

معرفت و عرفان (هم خانواده)	مهلهکه و هلاکت (هم خانواده)	فضل و فاضل (هم خانواده)
منسوب و نسب (هم خانواده)	بله و رها (ترادف)	نظر و ناظر (هم خانواده)
منصوب و نصب (هم خانواده)	حقارت و زیونی (ترادف)	رُزاق و خلاق (تناسب)
..... امثالی و ازهای هم آوا و متشابه	بحرو بز (تضاد)	زهی و احسنت (ترادف)
بحر: دریا	سهمگین و مهیب (ترادف)	فروغ رخسار
بهر: بهره، نصیب (بهر / از بهر؛ برای)	نعره و فغان (ترادف)	عجایب و عجیب (جمع و مفرد)
منسوب: نسبت داده شده	خیره و بُهْتَزَدَه (ترادف)	عظار و عطر (هم خانواده)
منصوب: گماشته شده	حادنه و واقعه (ترادف)	غلغله و غوغا (ترادف)
انتساب: نسبت دادن	حرام و محترم (هم خانواده)	معرکه و کارزار (ترادف)
انتصاب: گماشتن	هوای نفس	حامل و حمل (هم خانواده)
خواست: طلب و خواهش	هوا و هَوَس (ترادف)	پیرایه و زیور (ترادف)
خاست: برخاست، بلند شد	حوال و توجّه (ترادف)	صاحب و تصاحب (هم خانواده)
خلال: جایز، مُبَاح	غافل و جاهل (تناسب)	برازندگی و لیاقت (ترادف)
هلال: ماه نو	مفتاح و فتح (هم خانواده)	تقط و نوع (ترادف)
نگران: نگاه، نگرش	قفا و قافیه (هم خانواده)	زهرو و جرئت (ترادف)
نذر: شرط و پیمان	خصلت و طبع (ترادف)	خواست و طلب (ترادف)
	حکمت و خصلت (جمع و مفرد)	ورطه و مهلهکه (ترادف)
	حکمت و معرفت (تناسب)	

دستور زبان

روابط واژگان

مثال	تعريف	رابطه میان واژگان
آل (درد)، عَلَم (پرچم) / سفیر (فرستاده)، صفير (بانگ، صدا)	تلفظ واژه‌ها یکسان، ولی معنی و املای آنها متفاوت است.	❶ هم‌آوایی
۱- از مصدر فارسی (رفتن ← رونده، روا، روان؛ روش، رفتار، رفته) واژه‌ها از یک مصدر یا دارای حروف اصلی مشترک هستند.		❷ هم‌خانواده
۲- دارای حروف اصلی مشترک عربی (ع، ل، م ← علم، عالم، علوم، معلم، معلوم، تعلیم، علماء، علیم) واژه‌ها هم معنی و یا در یکی از معانی خود، مشترک هستند.		❸ ترادف
(ذلت و عزّت)، (فروغ و ظلمت)، (سفر و حضر)	واژه‌ها متضاد و دارای معنی مخالف هم هستند.	❹ تضاد
(گل و بلبل)، (شمع و پروانه)، (دفتر و قلم)	واژه‌ها با یکدیگر متناسب و از یک شبکه معنایی هستند.	❺ تناسب
(گل و نرگس)، (ورزش و شنا)، (کبوتر و پرنده)	یک واژه کل و واژه دیگر جزء و زیرمجموعه آن است.	❻ تضمن

برای پیدا کردن رابطه «تضمن» می‌توان از این روش استفاده کرد: گل و نرگس ← نرگس، نوعی گل است. / ورزش و شنا ← شنا، نوعی ورزش است؛ در واقع، یکی از دو واژه عام و دیگری خاص همان نوع است.

جمله

نهاد + گزاره ← جمله

ستارگان در آسمان می‌درخشند.

نهاد گزاره

❸ فعل: مهم‌ترین عضو گزاره است که از «بن ماضی یا مضارع + شناسه» ساخته می‌شود. نهاد جمله را از روی شناسه فعل آن تعیین می‌کنیم. در جمله بالا، «می‌درخشند» فعل است و شناسه «-ند» ما را به نهاد جمله، یعنی «ستارگان» راهنمایی می‌کند.

۱. روان به معنی رونده (روان به معنی جان، واژه ساده است).

⦿ هر جمله حداقل دو و حداقل چهار جزء دارد. تعداد اجزای هر جمله به «ظرفیت فعل» آن جمله بستگی دارد. منظور از ظرفیت فعل، کمترین اجزایی است که فعل برای اجرا شدن به آن نیاز دارد؛ برای مثال در جمله بالا «می‌درخشنده» فعلی است که برای اجرا شدن، فقط به نهاد نیاز دارد؛ و متهم در اجرای آن نقشی ندارد. ستارگان در آسمان می‌درخشنند ← ستارگان می‌درخشنند.

⦿ الگوهای ساخت جمله ۱

❶ نهاد + فعل ← باران بارید.

⦿ گزاره این‌گونه جمله‌ها را «فعل» تشکیل می‌دهد؛ به عبارتی فعل آنها «یک ظرفیتی» است؛ یعنی فقط به نهاد نیاز دارد. باران (نهاد) + بارید (فعل) چون فعل «بارید» یک ظرفیتی است؛ اگر جمله مذکور را گسترش دهیم باز هم دارای الگوی «نهاد + فعل» است:
⦿ مثال دیروز در شهر ما باران بارید. ← باران (نهاد) + بارید (فعل)؛ اجزای دیگر مانند قید یا متهم قیدی، قابل حذف هستند.

مهم‌ترین مصدرهایی که جمله‌های دوجزئی با الگوی «نهاد + فعل» می‌سازند، عبارت‌اند از:
«آمدن، رفتن، دویدن، خزیدن، لرزیدن، پریدن، برخاستن، تابیدن، تکیدن، جوشیدن، چرخیدن، زیستن، خوابیدن، نشستن، افتادن، روییدن و ...»

⦿ مثال

* خسرو مثل شاخ شمشاد آمد. ← خسرو (نهاد) + آمد (فعل)

* قطره باران که در افتاد به خاک زو بدند بس گهر تابناک قطره باران که در افتاد به خاک ← قطره باران (نهاد) + در افتاد (فعل)

* چشمۀ کوچک چو به آن جا رسید وان همه هنگامۀ دریا بدید چشمۀ کوچک چو به آن جا رسید ← چشمۀ کوچک (نهاد) + رسید (فعل)

❷ نهاد + مفعول + فعل ← اخوان ثالث شعر زمستان را سرود.

⦿ گزاره این‌گونه جمله‌ها را «مفهول و فعل» تشکیل می‌دهد. به عبارتی فعل آنها دو ظرفیتی است؛ یعنی علاوه‌بر نهاد به مفعول هم نیاز دارد و چنان‌چه با اجزای دیگری همراه باشد، آن اجزا قابل حذف‌اند.

⦿ اخوان ثالث (نهاد) + شعر زمستان (مفهول) + سرود (فعل)
اخوان ثالث در سال ۱۳۵۵ شعر زمستان را سرود. ← اخوان ثالث (نهاد)، شعر زمستان (مفهول) سرود (فعل).

مهم‌ترین مصدرهایی که جمله‌های سه‌جزئی با الگوی «نهاد + مفعول + فعل» می‌سازند، عبارت‌اند از: «آوردن، دیدن، خوردن، پوشیدن، فرستادن، اندختن، یافتن، راندن، بودن، شستن، گشودن، کاشتن، مکیدن، چشیدن، بستن، سرودن، پیمودن، شناختن و ...»

⦿ مثال

* آذرباد، آموزگار خود را شناخت. ← آذرباد (نهاد) + آموزگار خود (مفهول) + شناخت (فعل)

* چون بگشایم ز سر مو شکن ماه ببیند رخ خود را به من چون بگشایم ز سر مو شکن ← [من] (نهاد) + شکن (مفهول) + بگشایم (فعل)
ماه ببیند رخ خود را به من ← ماه (نهاد) + رخ خود (مفهول) + ببیند (فعل)

❸ نهاد + متهم + فعل ← ما به سرزمین خود می‌باییم.

⦿ گزاره این‌گونه جمله‌ها را «متهم و فعل» تشکیل می‌دهد؛ به عبارتی فعل آنها دو ظرفیتی است؛ یعنی علاوه‌بر نهاد، به متهم هم نیاز دارد. فعل این‌گونه جمله‌ها حرف اضافه اختصاصی دارند؛ برای مثال: «بالیدن به».
ما (نهاد) + سرزمین خود (متهم) + می‌باییم (فعل)

مهم‌ترین مصدرهایی که جمله‌های سه‌جزئی با الگوی «نهاد + متهم + فعل» می‌سازند، عبارت‌اند از:
«رنجیدن (از)، جنگیدن (با)، پیوستن (به)، اندیشیدن (به)، گرویدن (به)، بازماندن (از)، گنجیدن (در)، شوریدن (بر)، بالیدن (به) و ...»

⦿ مثال

* ما از خطرات راه نمی‌هراسیم. ← ما (نهاد) + خطرات راه (متهم) + نمی‌هراسیم (فعل)

* مؤمن هرگز به بدگویی نمی‌پردازد. ← مؤمن (نهاد) + بدگویی (متهم) + نمی‌پردازد (فعل)

* جان به حق پیوست چون بی‌هوش شد موج رحمت آن زمان در جوش شد جان به حق پیوست. ← جان (نهاد) + حق (متهم) + پیوست (فعل)

۱. اغلب الگوهای ساخت جمله در درس هفتم فارسی (۳) به بحث گذاشته شده است؛ اما از آنجاکه در قلمروهای زبانی برخی از کارگاه‌های متن‌پژوهی، اجزای جمله و یا نقش‌های اصلی پرسش شده است، ما در اینجا الگوهای ساخت جمله را مورد بررسی قرار داده‌ایم.

نکه گاهی اجزای جمله - به ویژه در شعر - برای ایجاد وزن و آهنگ، جایه‌جا می‌شوند که به این جایه‌جایی «شیوه بلاғی» گفته می‌شود. در درس یازدهم در مبحثی جداگانه به شیوه بلاғی پرداخته شده است.

مثال	گشت یکی چشمۀ ز سنگی جدا
فعل	نهاد متّم قیدی مسنّد
می‌کند از پرتو من زندگی	گل به همه رنگ و برازنده‌گی
فعل متّم قیدی مفعول	نهاد متّم قیدی

تست نمونه: تجربی ۹۸

در همه مصراع‌ها: «نهاد + مفعول + مسنّد + فعل» است؛ به جز:

(۲) خداوند ز برکند چشم دیو

(۱) درون فروماندگان، شاد کن

(۴) مژگان تو دل را هدف تیر ستم ساخت

(۳) کرم خوانده‌ام سیرت سوران

پاسخ: گزینه (۲)؛ مصراع این گزینه، دارای الگوی «نهاد + مفعول + فعل» است. خداوند زر (نهاد) + چشم دیو (مفعول) + برکند (فعل) / بررسی سایر گزینه‌ها:

(۱) [تو] (نهاد) + درون فروماندگان (مفعول) + شاد (مسنّد) + کن (فعل) (۳) [من] (نهاد) + سیرت سوران (مفعول) + کرم (مسنّد) + خوانده‌ام (فعل) (۴) مژگان تو (نهاد) + دل (مفعول) + هدف تیر ستم (مسنّد) + ساخت (فعل)

قلمرو ادبی

حس‌آمیزی

به بیت زیر توجه کنید.

طعم سخنم همچو عسل خواهد بود»

«از حلقه گسسته شد زنجیر سخن

«سخن»، شنیدنی است یا چشیدنی؟

مسلمًا «سخن»، امری شنیدنی است؛ اما در اینجا شاعر به سخن «طعم» داده است که مربوط به «حس چشایی» است. به عبارتی «حس شنوازی» را با «حس چشایی» در هم آمیخته است؛ همان‌گونه که نیما نیز در بیت زیر، در ترکیب «شیرین سخنی» این دو حس را به هم در آمیخته است.

کر همه شیرین سخنی گوش ماند

لیک چنان خیره و خاموش ماند

حافظ نیز در بیت زیر، برای «صدا» که امری شنیدنی است، از صفت «بینایی» استفاده کرده است؛ یعنی به جای «شنیدن»، فعل «دیدن» را به «صدا» نسبت داده است.

یادگاری که در این گنبد دور بماند

از صدای سخن عشق ندیدم خوشت

به چنین کاربردی، یعنی آمیختن دو یا چند حس در کلام، «حس‌آمیزی» می‌گویند.

حس‌آمیزی به دو شکل می‌آید:

۱ ترکیبی: قرار گرفتن در ساختار یک ترکیب؛ مانند «طعم سخن» و «شیرینی سخن» در مثال‌های اول و دوم و ترکیباتی از قبیل: پاسخ سرد (شناوری + لامسه)، قیافه بانمک (بینایی + چشایی)، لبخند نرم (بینایی + لامسه)

۲ غیرترکیبی: قرار گرفتن در ساختار جمله؛ مانند آوردن فعل «دیدن» به جای «شنیدن» برای «سخن» در مثال سوم، و نیز آوردن فعل «شنیدن» به جای «بوییدن» برای «سخن» در بیت زیر:

از یار آشنا سخن آشنا شنید

بوی خوش تو هر که از باد شنید

نمونه‌های بیشتری از حس‌آمیزی

نکه در حس‌آمیزی باید به حواس ظاهری پنج گانه توجه کرد؛ زیرا آن‌جا که احساسات و عواطف درونی و روحی مورد نظر باشد، حس‌آمیزی شمرده نمی‌شود؛ مانند: گریه لطف، خنده تعجب، پیام روح‌نواز و ...

از یار آشنا سخن آشنا شنید

بوی خوش تو هر که از باد شنید

(شنیدن بو ← شنیدن: شناوری / بوییدن: بویایی)

به ترانه‌های شیرین، به بهانه‌های رنگین (زیین)

بکشید سوی خانه، مه خوب خوش‌لقا را

(ترانه‌های شیرین ← ترانه: شناوری / شیرین: چشایی - بهانه‌های رنگین ← بهانه: شناوری / رنگین: بینایی)

❶ نکته ۱ نمادها دارای وسعت معنایی هستند و با توجه به فرهنگ‌ها و موقعیت‌ها می‌توانند مفاهیم گوناگونی دربرداشته باشند؛ برای نمونه، «گل سرخ» در مفاهیم نمادینی از قبیل «عشق، طراوت، جوانی، عمر کوتاه و ...» به کار می‌رود.

❷ نکته ۲ تفاوت «نماد» با «استعاره» در این است که در استعاره با توجه به رابطه شباht، واژه‌ای به جای کسی یا چیزی به کار می‌رود؛ ولی در نماد، واژه ضمن حفظ معنای اصلی خود، نشانه و مظہر ویژگی، صفت یا چیزی دیگر قرار می‌گیرد. برای مثال در آیات زیر، در بیت «الله»، «لاله» با توجه به رابطه «شباht» استعاره از «حضرت یوسف (ع)» است؛ اما در بیت «ب» شاعر خود را به «لاله» تشبیه کرده است و لاله در این بیت، نماد «رنگ سرخ» است:

الف) عَلَمْ زَدَ لَالِهِيَّ اَزْ بَاغَ يَعْقُوبَ
از او هم مرهم و هم داغ یعقوب
ب) لَالِهِيَّ بُودَمْ بِهِ بَسْتَانَ خَوبَ رَنَگَ
تازه و اکنون چو بر نیلوفرم

❸ نمونه‌های بیشتری از نماد

ب) بیا با گل لاله بیعت کنیم
(← لاله: نماد شهید)

بشنو از نی چون حکایت می‌کند
(← نی: نماد غریب دورافتاده از وطن)

گشت یکی چشمہ ز سنگی جدا
(← چشمہ: نماد افراد مغروف و خودخواه)

حضرت نرم به خواب آن مرداب
(← مرداب: نماد سستی و خاموشی)

گرفته بیرق تابان عشق را بر دوش
(← سپیده: نماد منجی روشنگر)

آذرباد: «برای من مهم نیست که استخوان و پوست باشم. من می‌خواهم نهایت توانایی خودم را در کار پرواز بسنجم.»
(← آذرباد: نماد افراد بلندهمت و کمال طلب)

تست لموله: تجربی ۹۲

در منظمه «صدای پای آب» از سهرا ب سپهری، توضیح مقابله کدام واژه نمادین، نادرست است؟

۱) چشمہ: نماد پاکی، جوشش، لطافت و روشنی
۲) گل نیلوفر: نماد توصیف صادقانه دنیای عاطفی خود شاعر است.

۳) گل سرخ: نمادی از عشق، قلب انسان و زیبایی‌های جهان است.
۴) پنجره: دریچه‌ای است از درون به بیرون و نشانگر احساس و ارتباط است.

پاسخ: گزینه (۲): «گل نیلوفر» نماد «عرفان» است.

توجه: این درس مربوط به کتاب ادبیات عمومی دوره پیش‌دانشگاهی (نظام قدیم) است که به عنوان نمونه سؤال در اینجا ارائه شده است.

تاریخ ادبیات

الهی‌نامه (تعلیمی - نظم و در قالب مثنوی) ← عطار نیشابوری

چشمہ و سنگ (تعلیمی - نظم و در قالب مثنوی) ← نیما یوشیج (علی اسفندیاری)

داستان‌های صاحبدلان (تعلیمی - به نثر) ← محمدی اشتهرادی

• قلمرو فکری (قرابت معنایی) •

موضوع و محتوا: ستایش خداوند مبتنی بر آموزه‌های قرآنی و دینی با توصیف پدیده‌های آفرینش، عجز و ناتوانی از توصیف حقیقت واحد (خدا) چند کلیدوازه مهم

❶ فضل: در ادبیات فارسی «فضل» به معانی گوناگون به کار رفته است. یکی از معانی آن بخشش خداوند در برابر عدل اöst. شاعر از خداوند خواسته است تا به جای عدل، با فضل و رحمت به اعمال او نظر کند.

❷ تجلی جمال خدا: از دیدگاه عارفان خداوند در تمامی پدیده‌های آفرینش جلوه‌گر است و هر پدیده‌ای نشانگر اوست.

❸ اصل وجود از خدا: عرفاً معتقدند که هیچ چیز وجود مستقلی ندارد و تمامی وجودها از وجود خداوند سرچشمه گرفته‌اند و اگر هر چیزی جان دارد، جان جانش، خداوند است.

ستایش (به نام کردگان)

که پیدا کرد آدم از کفی خاک جهان داور آفرینش طراز زمین‌گستر و آسمان‌آفرین خاک را محو و مات و شیدا کرد ز رحمت، یک نظر در کار ماسکن فروبسته کارش به بخشش گشای که دعای دردمدanan ز سر نیاز باشد	به نام کردگار هفت افلای خداؤند بینش طراز خداؤند هفت آسمان و زمین آدمی را ز خاک پیدا کرد الهی، فضل خود را یار ماسکن به درویش محتج بخشش نمای به کوشمه عنایت نظری به حال ما کن	«آغاز با نام خدا» «آفرینش آسمانها» «آفرینش انسان از خاک» «طلب فضل خدا» «طلب عنایت خدا»
تویی خلائق هر پیدا و پنهان مرغ هوا را نصیب و ماهی دریا تویی هم آشکارا، هم نهانم که گویا و بینا کند خاک را	تویی رزاق هر پیدا و پنهان از در بخشندگی و بندنهوازی خدایی که در مفرز هوش آفرید به تن آدمی با سروش آفرید	«فرانگیزدن رزاقیت خدا» «خلاقیت خدا»
سپاس آفریننده پاک را این همه گفتیم لیک اندر بسیج چو در وقت بیهار آیی پدیدار در تجلی است یا اولی الاصار	سپاس آفریننده پاک را این همه گفتیم لیک اندر بسیج چو در وقت بیهار آیی پدیدار در تجلی است یا اولی الاصار	«گوایی انسان از خدا» «همه چیز انسان از خدا»
ناغهان پرده برداخته‌ای یعنی چه مست از خانه برون تاخته‌ای یعنی چه عجایب نقش‌هاسازی سوی خاک روشن‌تر از جمال بتان طراز باد	ناغهان پرده برداخته‌ای یعنی چه مست از خانه برون تاخته‌ای یعنی چه فروغ رویت اندازی سوی خاک از جلوه وجود تو ظلمتسرای خاک	«افشاری راز حق» «تجالی جمال خدا»
هرکه فکرت نکند نقش بود بردیوار از آتش رنگ‌های بی‌شمار است	این‌همه نقش عجب بر در و دیوار وجود گل از شوق تو خندان در بهار است	«شگفتی آفرینش»
عیار شوق بلبل را نمی‌دانم همین دانم که آتش زیر پادار گل از شوق گریبانش	عیار شوق بلبل را نمی‌دانم همین دانم ز آب بی‌نگ صدهزاران رنگ	«شوی» «زیبایی گل»
یقین دانم که بی‌شک، جانی جانی نتوان شبه تو گفتن که تو در وهم نگنجی اصل ایمان بگو عنایت حق نور وی آرایش بود همه	هر آن وصفی که گوییم، بیش از آنی نتوان شبه تو گفتن که تو در وهم نگنجی اصل ایمان بگو عنایت حق نور وی آرایش بود همه	«قابل توصیف نبودن خدا» «ایمان و یقین» «اصل وجود از خدا»
نمی‌دانم، نمی‌دانم، الهی کدامی وز کیانی من چه دانم تو حکیمی تو عظیمی تو کریمی تو رحیمی تو نماینده فضلی تو سزاوار ثابی	نمی‌دانم، نمی‌دانم، الهی مرا گویی چه سانی من چه دانم تو حکیمی تو عظیمی تو کریمی تو رحیمی دو نماینده مطلق بودن خدا	«خبری» «دانای مطلق بودن خدا»

موضوع و محتوا: پرهیز از خودستایی، دعوت به خیر و نیکی
چند کلیدواژه مهم

- ④ باران و مروارید: در ادبیات کهن ما باوری دیده می‌شود که بر اساس آن قطره بارانی که به دریا می‌افتد، صدف آن را در درون خود پرورش می‌دهد و به مروارید تبدیل می‌کند.
- ⑤ کسب هستی از نیستی: در ادبیات تعلیمی، تواضع بسیار ستایش شده است و کسی که در تواضع به نیستی برسد، هستی جاودانه‌ای می‌یابد. همان‌طور که قطره خود را در دریا به نیستی می‌رساند ولی با هستی دریا در آمیخته، جاودانه می‌شود.
- ⑥ بی‌نیازی از خلق: در ادب تعلیمی همواره بر بی‌نیازی و استغنا تأکید شده است. منظور از استغنا ثروتمند بودن نیست؛ بلکه منظور، داشتن حس بی‌نیازی از خلق است که این نوع بی‌نیازی از احساس نیاز مطلق به خداوند حاصل می‌شود.

چشم

گشت یکی چشم مه ز سنگی جدا بیامد به کردار باد دمان سالکان خودنما قطع بیابان می‌کنند	غلغان، چهره‌نما، تیزبا به نزدیک پیران گشاده زیان واصلان چون آسمان در خوبیش جوان می‌کنند	«سرعت» «خودنمایی»
--	---	----------------------